

Blatnický

Prosinec 1999

Ročník IV.

Číslo 15

zpravodaj

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ❖ Úvodní zamyšlení
- ❖ Historie obce
- ❖ Hody
- ❖ Výročí obnovy poutí
- ❖ Z farnosti
- ❖ Z historie katastru ...
- ❖ Zahrádkářům a vinařům
- ❖ Kultura, škola
- ❖ Sport
- ❖ Společenská kronika
- ❖ Inzerce
- ❖ Anketa

Ve Svatém roce 2000 přejeme všem čtenářům našeho „Blatnického zpravodaje“, aby Ježíš Kristus „stejný všem i dnes i na věky“ pronikl svou minulostí naše srdce i mysl a naplnil nás tak pokojem a radostí, abychom tak v Jeho síle mohli objevovat tvářnost země. Ať nás v tom posiluje Maria Neposkvrněná a Ježíš věrný rytíř.

Sv. Maximilián ať se za nás přimlouvá.

redakce zpravodaje

Vydává Obecní úřad Blatná pod Sv. Antonínkem • 850 výtisků • Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík, členové redakce - Bohumil Petrát, Josef Bogar, Ladislav Vyskočil, Lenka Fojtková • Inzerce tel.: 0631 / 331276

Vytisknuto u vydavatelství neperiod. tisku F.Z.CH., tel.: 0631 / 326255

ÚVODNÍ ZAMYŠLENÍ

*Příroda v klidu odpočívá, chladný severák věje,
leč radost svátků Vánočních každému v srdci břeje.*

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

nacházíme se v předvečer nejkrásnějších svátků roku, svátků Vánočních. Končí nám druhé tisíciletí a před námi se otevírá začátek třetího tisíciletí. Velkého Jubilea r. 2000. Kolik generací by nám zavítalo, že jim nebylo dopřáno se takového historického letopočtu dožít a nám ani, Co nám všechno přinese nastávající doba v začátku třetího tisíciletí? Domluví se už konečně naši přední politici a najdou společnou řeč, jak se dostat ze současné patové situace? Můžeme věřit, že ano, ale musíme k tomu přispět i my všichni obyvatelé. Jubilejí r. 2000 bude takový, jaký si lidstvo vzájemnými vztahy a potřebami vytvoří a zaslouží. S odchodem starého roku zvažme, kolik dobrého i bolestného nám přinesl a kolik k tomu jsme my přispěli

a s jakou vírou, odhodláním a nadějí vstupujeme do Nového roku. Bez rozvaly, vzájemného porozumění i vzájemné spolupráce, by se nám příliš nedařilo.

Proto, až rozvítíme v kruhu rodiny vánoční stromek a zasedneme ke štědrovečerní hostině, připomeňme si, že dar Boží lásky není možné jen přijímat pro sebe, ale je třeba a toho daru lásky rozdávat jiným a vidět v druhém člověku svého bližního. Zvláště naši lásky a pomocí potřebují lidé starší, nemocní a opuštění. Zmírnit jejich osud můžeme buď drobným dárkem, nebo někdy jen podáním ruky, vykonáním drobné služby, dobrým slovem nebo návštěvou nemocných. Ale ne jen po dobu vánočních svátků, ale vždy když se k tomu naskytne příležitost. Nevíme nikdy zda i my budeme někdy potřebovat takovou pomoc.

Vážení občané, dovolte mi na závěr mého zamyšlení, abych poděkoval všem členům OZ, zaměstnancům obecního úřadu a v neposlední řadě i Vám všem za celoroční práci, kterou všichni děláme pro zveličení naší obce.

Přeji Vám všem, aby jste prožili svátky Kristova narození v opravdové vnitřní radosti, pokoji a rodinné pohodě.

Ať se Svata brána v bazilice sv. Petra ve Vatikánu otevře co nejvíce a tím bude slavnostně zahájen jubilejní rok 2000.

Do Nového roku Vám všem ze srdce přeji hodně zdraví, štěstí, darů Ducha Svätého a ochrany naší matky Panny Marie.

Děkuji za pozornost.

Ladislav Pyskočil, starosta

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

venku již uhodila zima (i když to zatím nevypadá) a Vánoce se kvapem blíží. Než si plně vychutnáme jejich atmosféru, čeká nás plno práce spojené se závěrem roku a přípravou na rok 2000.

Přeji Vám všem spoluobčané, aby jste úspěšně zvládli poslední pracovní dny roku 1999. K nadcházejícím svátečním dnům Vám přeji pohodu, klid, mír a mnoho spínených přání. Děkuji Vám za spolupráci a zdravím Vás i jménem všech pracovníků obecního úřadu.

Josef VAVŘÍK, zástupce starosty

HISTORIE OBCE

JAK STRÝČEK VALÁŠEK PORÍDIL VE VÍDNI

O císaři Josefu II. je známo, že byl velkým obdivovatelem Velké francouzské revoluce na konci 18. století, třebaže za tuto revoluci musela jeho sestra Marie Antoineta zaplatit svou hlavou.

Císař ručil poutě a kláštery, které nevychovaly mládež nebo nešetřovaly nemocné. Ve snaze zabránit tomuto, vypravil sv. Otec Pius VI. svého nuncia do Vídně, ale když tento neposlech, odhodlal se sám sv. Otec císaře od tohoto počínání odvrátit osobní návštěvou Vídně. Přišel do Vídně v roce 1782 a zdržel se tam několik nocí. Zpráva o přítomnosti sv. Otce ve Vídni pronikla až do Blatnice a tu sedlák blatnický jakýsi pan Valášek, chtěl je papeže na vlastní oči vidět, putoval pěšky do Vídně. Cesta mu trvala 5 a půl dne a mnoho svízela přý na ni zažil, jeho s obyvateli Dolních Rakous domluvil se jen poslušky. Ve Vídni se sešel s jakýmsi Moravanem a ten mu sdělil, že sv. Otec dle v císařském paláci a ukázal mu cestu. V korutanské ulici opět

ho někdo upozornil na další cestu. Tak se dostal náš Blatničan až k císařskému paláci a postavil se deproštěd ulice, hleděl upřeně do oken prvního poschodí, kdež, jak uslyšel, bydlel sám císař Josef II. Císař Josef II. posílil si dříve oděného muže, poslal svého komorníka přeptat se, proč stále hledí do jeho oken. Komorník ale neuměl česky a s našim rodákem se domluvit neuměl. Poslán jiný komorník a ten našeho cestujícího zavedl do komnat císařských. Sedlák se bál se svými zaprášenými "křepci" vejít do bohatých pokojů, až sám císař, znaje něco česky, sám ho uvedl a Jeruzé s ním, tázal se ho, co si přeje. Jenžto se choval vřdně, stál se i sedlák sdílnější a řekl, že je z Blatnice a že jde, aby aspoň jednou v životě sv. Otce na vlastní oči spatřil.

Císař sedlákově slíbil, že přání jeho vyplní a ohlásil papežovi návštěvu s jedním jeho poddaným. Služebníci císařští sedláka očistili a prozradili mu též, že ten, jenž ho k papeži povede a s nímž mluvil, je sám

císař. V ustanovenou dobu vešel tedy sedlák do audienční síně papežovy. Byli vřdně přijati a dle tehdejšího zvyku odětil mu papež sv. Požehnání. Krátká tato audience mocně působila na rozrušeného Blatničana. Rozpaky jeho dovršil sám císař Josef, když vtiskl mu do ruky hrad dukátů se slovy: "Strýčku, co je Vám milejší, to požehnání nebo ty peníze?" Sedlákově však bylo milé oboje a v rozpacích nevěděl, co by řekl, až žluté dukáty zvlitězily "Totkaj ton" řekl ukazuje na hrad dukátů. Císař se srdečně zasmál a zářícího šťastím propustil.

Příhodu tuto vypravoval mně syn dotyčného Valáška, jenž však zemřel asi roku 1863 bezdětný. Jim tedy vymřel rod, jehož děd požehnán byl sv. Otcem.

Podle záznamu v první blatnické kronice sepsané obecním tajemníkem Petrem Mláčem v roce 1926.

Připravil Bohumil Petratur

BLATNICKÁ KRONIKA

(II. ČÁST) DOBA PROTEKTORÁTNÍ OD R. 1942 DO R. 1945

Rok 1942 začal velmi krutou zimou, která trvala skoro až do konce února. Mrazy dosahovaly až -36°C. *Prmrzy vlechny atechy, merwňky, braskwy, vinná réva a většina dalších ovocných stromů. Krutou zimou byla velmi citelně postihována německá armáda na ruské frontě. Byl nařízen a prováděn sběr teplého prádla pro německé vojáky. Vánoční prázdniny na škole byly z nedostatku otápy opět prodlouženy a trvaly od 20. prosince do 3. března 1942. V celé obci i ve škole byla organizována protiletectká ochrana a velké vinné sklěpy musely být upraveny na protiletectké kryty. 19. ledna 1942 byla vláda reorganizována a ministrem školství se stal Emanuel Moravec, odrodilce a renegát.*

V květnu se vyskytla velká záplava chroustů, takže museli být rušeni systematicky, hlavně školní mládež. Jaro bylo deštivé a do konce června bylo dosti srážek, potom až do října nepršelo, přesto úroda obilí i hroznů byla dobrá.

Dávky potravin na lůtky byly nedostačující, nastala bída a hlad v dělnických a městských rodinách a kupování potravin pod rukou žilí "na černo" za přeměřené ceny a výměna prádla, šatstva, obuvi a šperků za mouku, vejce, sádlo a jiné nezbytné potraviny. V Blatnici se žilé šmelňovalo. Za 1 kg slaniny se platilo "na černo" 600 K, 1 kg sádla za 800 K (úřední cena 18 K), 1 q pšenice 900 K, 1 q kukuřice 1.200-1.500 K, 1 l slivovice 1.000 K, 1 l vína 30-100 K (úř. cena 12 K), 1 kg hroznů 25 K (úř. cena 4, 50 K). Samozásobitelé mohli semlet za rok na 1 osobu 169 kg obilného obilí, z části žita, z části pšenice. Také krmné dávky obilí pro dobytek byly úředně předepsány: pro krávu 40 kg, tele 120 kg, vepře 90 kg, koně 730 kg, hříbě 365 kg krmného obilí ročně. Za jeden pár velat platilo se (ročně) na jate až 2.200 K. Z 1 ha zemědělské půdy musel zemědělec odevzdát na kontingent 82 kg hovězího a 23 kg vepřového masa. Z vepře 200 kg mrtvé váhy muselo se odvádět 20 kg vysvařeného sádla do sběrný u Haška v Uh. Ostrovu.

Ve fašanky uspořádala okresní "Národopisná Morava", vedená Janem Úprkem, symem zemědělského mistra Joži Úpeký a redaktorem Bočkem z Uh. Hradiště. Zábavy se zúčastnil okresní hejtman Buzek zlínský oberlandrat Bayerle, zemský prezident Moravy dr. Schwabe a J. Blatnická mládež předvedla Moravskou besedu

a staré slovácké tance v blatnickém kroji. Byl to vědek za zachránění členů obecní rady a starosty obce před popravou.

Dne 27. května 1942 byl spáchán v Praze atentát emigrantů na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha, jemuž tento podlehl 4. června ve věku 39 let. Hned bylo vyhlášeno stanné právo a hledání viníků. Postupně všechny obce byly obkličeny zpravidla v nočních hodinách německým vojskem a konány domovní prohlídky vojskem, zda nemá někdo ukryty zbraně nebo nepřechovává nějakou osobu, třeba příbuzného, která není v obci policejně přihlášená. U koho se našly zbraně nebo neohlášená osoba, byla celá rodina zatčena, do dvou dní stanným soudem odsouzena k trestu smrti a do 24 hodin popravena. A tak denně velké skupce v novinách oznamovaly stovky zastřelených a další stovky bylo těch, jejichž jména nebyla uveřejněna. Byla to nejtěžší doba českého národa za doby protektorátní. Hornická obec Lidice u Kladna byla vypálena a srovnána se zemí, muži vystřeleni, ženy a děti odvedeny do koncentračních táborů. Ve všech městech konaly úřady manifestace lidu, na nichž byl odsuzován spáchaný atentát a slibována poslušnost a lojalita k německé říši. Také v Blatnici byla velká manifestace lidu o pouť 28. června 1942, na níž promluvil min. školství Em. Moravec. Školní mládež a učitelky byly v krojích, Blatničané a lidé z širokého okolí vyslechli projev netečně. Sám Moravec po manifestaci prohlásil, že jeho řeč byla přijata "jakoby hrách házel na stěnu" a odjel k Janu Úprkovi do Hroz. Lhoty na oběd. Také blatnická hudba byla v kroji.

Poněvadž většina mladých mužů byla povinně přikázána na práce do německé říše, hlavně do továren, byl nedostatek pracovních sil u nás a školáci museli místo vyučování konat zemědělské práce ve zdejších syndikátních vinohradech a na velkostatku v Louce, Lipově a na Radošově, a to sklizeň zeleniny, brambor a řepy a ve vinohradech podlom a váznání révy.

Na podzim se rozšířila epidemie záškrtu a spály. Škola byla desinfikována a od 23/11 do 29/11 uzavřena. Poněvadž okresní hejtman K. Buzek obdržel na svou žádost v prosinci říšské státní občanství, byla u okresního úřadu v Uh. Hradišti a u všech jeho složek zavedena němčina jako úřední řeč.

V únoru 1943 si zařadila v naší obci epidemie chřipky, její průběh byl mírný a nevýžádal si oběti.

V srpnu 1943 byl zatčen z hospodářských důvodů svobodný rolník Václav Němčík z čís. 457 a odsouzen k 10000 K pokuty a 15 měsícům vězení. Trest si odpykával v Bauzemu u Drážďan, odkud 18/2 1943 uprchl a ukryval se několik měsíců v Blatnici, potom v lesích u Boršic a Suchova, zapojil se do partyzánského hnutí na Slovensku u St. Turé. Byl zraněn a později bojoval hrdinně proti německým vojákům na bošeckých kopanicích a Španělské dolině, kde padl 20/10 1944 v hodnosti rotoého. Je pochován na lužinských kopanicích na kopci Rohu pod Javořinou i se svým velitelem Milošem Uhlrem a zást. velitelem Antonínem Jakubíkem.

Na podzim 1942 byl zatčen 65 let starý Žid Šimon Geibkapf, jeho 40 letý syn Julius a vdova Růž. Chalánková, 40 let stará, z rasistických důvodů, odvezeni do Terezína, kde za 2 měsíce zahynuli v plynové komoře. V koncentračním táboře Sachsenhausen (Oranienburg) byl vězněn drogist Bohumil Bradík, nar. 9/11 1914 v Blatnici, který byl zatčen v Maďarsku 13/12 1939 při ilegálním přechodu hranic. Tábor byl 27/4 1945 osvobozen a 23/6 1945 se vrátil do vlasti.

Rok 1943 se vyznačoval zvýšeným nedostatkem životních potřeb a dalším zvyšováním cen. Tak 1 q pšenice byl za 3000 K, 1 kg mouky za 40 K, 1 vejce za 8 K, 1 kg kukuřice za 25 K, 1 kg švestek za 20 K, 1 kg hroznů za 50-60 K. Majitel ovocných stromů směl si ponechat ze sklizně na každého člena 25 kg ovoce jádrového a 25 kg ovoce peckového, ostatní ovoce musel odevzdat do sběrný. V únoru byla provedena v obci kontrola obilí úředníky Svazu za asistence německých četníků. Se zemědělci bylo surově zacházeno, někteří byli i bití. Dne 8. března byla obec uzavřena německým vojskem a německé hlídky konaly domovní prohlídky. Zemědělcům byly předepsány velké odevzdávky dobytka, a to každý měsíc 30 kusů hovězího a 30 kusů vepřového. Před sklizní hroznů bylo obci předepsáno odevzdat 552 q hroznů. Tento předpis byl pro malou úrodu hroznů snižen na 238, 5 q a splněn byl jen z jedné čtvrtiny. Dne 24. srpna suspendoval okresní úřad náměstka starosty Jos. Bogara č. 8 a člena rady Jos. Žitňáka č. 610 pro politickou ne-

společivost a na jejich místo jmenoval Jana Protka č. 612 a rolníka Jana Staška č. 596. Vedními místni pobočky Svazu zemědělství a lesnictví byl pověřen rolník Josef Petratar č. 152, který si jmenoval dva zámožce a 5-ti členovou komisi.

Na podzim 1943 postavila obec novou stodolu v Širokých na ukáladní semu a slámy pro obecní plemenky nákladem 170 000 K. Nemajetní lidé platili z oubince tašky, rohožky a flagyky, které sbíral a proplácel p. Jeteřina z Věteřova a ročně vyplácel až 2 000 000 K. Z farnosti kostela a kaple sv. Antonína byly zrušeny zvony.

Rok 1944 začal velmi mrazivou zimou až do 6. února, kdy začalo sněžit a zimní počasí trvalo až do konce března. První sníh začal padat až kolem 10. dubna. Dne 6. února 1944 byl zatčen a Jan Cichý č. 239 gestapem obchodní cestující Frant. Endl, nar. 26.2.1888, který předtím rozčil v noci v podzemním stavu okna obchodníka Jaroslava Hlavinky a při tom nadával na Němce, Hitlera a gestapo. Byl vězněn v koncentračním táboře Buchenwald, kde zahynul 6. února 1945. Naši četníci byli z trestu přeloženi okresním četařem Salákem, jenž se přihlásil k německé národnosti, na jiné četnické stanice.

Dne 13. dubna byl nalezen na kopci sv. Antonínka školák z Ostr. Lhoty padl a bořoh v předním anglického původu. Patřil paralizovanému majoru Bogatjovi z Lh. Ostrouha, jenž přiletěl z Anglie, aby organizoval podzemní bojovní. Celá obec byla uzavřena od 3 hodin ráno do 7 hod. večer. Kopec byl propátrán německými četnicí, ale

bezvysledně, přestože mj. Bogatj byl ukryt ve skále u Ostr. Lhoty.

V tomto roce byl velký nucený nábor pracovníků síl do Německa. Z naší obce bylo odvezeno na práce do Německa 58 mužů a 4 ženy.

Na budování zákopů u Brčicku u Vidče bylo totálně nasazen dalších 12 svobodných mužů. Všichni museli pracovat s nasazením života pro stále letecké nálety. Byli špatně ubytováni a některým omezily končetiny, Jan Ratnýk č. 253 se vrátil jako invalida.

V květnu a červnu pohubili žáci naší školy přes půl miliona chlorutů. Dne 6. října o půl 8 hod. ráno dostavili se do obecní kanceláře úředníci Svazu vedeni dr. Gulickým a další místním rozhlášen vyhlásit, aby všichni zemědělci dostavili se s obecními knížkami na obecní úřad. Předváděl byl první příznavý podzámní den, byli již všichni zemědělci v poli a seč, takže na úřad se nedostavil skoro nikdo – jen 3 rolníci. Ve 13 hodin volal úředník Svazu Úhoř telefonicky Běsková Prahu – ústředí Svazu. Po rozhovoru odjeli, ale brzy nato přijeli četníci s okm. četařem Salákem a zatkl starosta obce Jan Galuška, náměstka Jos. Bogara, člena rady Jos. Žitňáka a předsedu místní odbočky Svazu Jos. Petrataru č. 152. Zatčení byli brzy propuštěni na svobodu: Jos. Petratar za 10 dní, Jan Galuška za 12 dní, Jos. Bogar po 3 týdnech a Jos. Žitňák za 6 týdnů.

Dne 29. srpna vypuklo Slovenské národní povstání proti Němcům, jehož se zúčastnil již zmíněný Václav Němečický. Válečná fronta se blížila od východního Slovenska k našim hranicím. Přelety bom-

bardovacích a stíhacích leteckých svazů nad Blatnicí byly skoro denně, proto byl stále vyhlášen letecký poplach. Na Blatnici nedopadla zatím žádná letecká bomba, ale v horním poli (Ložky), na lipovsku a poblíž vesnického nádraží jich bylo shromážděno několik.

Starosta Jan Galuška po návratu z vazby vdal se 10. listopadu svého úřadu a vedením obce byl pověřen I. náměstek Jan Protka.

Začátek roku 1945 byl již ve znamení blížící se fronty. Sílnice musely být stále provázny schopně, než musel být ze sílnice stále odhazován. Čerý všech zemědělských i průmyslových výrobků začle mizly.

Vánoční prázdniny počaly na škole 21.12.1944 a vzhledem k nedostatku otopu a současně nepřiznivě vojenské situaci byly prodloženy na neurčitou dobu. U nás zavodeno od 26. ledna 1945 neuzavírat vyučování: každá třída má přes jeden den dopolední vyučování.

Dne 18. února zprestit okresní úřad Jana Protka z funkce starosty a na jeho místo jmenoval II. náměstka Jana Vyskočila č. 284 (č. 572). Od 1. března musela naše obec dodávat denně 10 mužů ve věku od 17 do 50 let na budování zákopů a protiletákových překážek v katastru Ostrouh. Předměstí. Majitelé krmí museli dovážet na tyto práce dřevu a Velké nad Vel. a od Radějova. Počátkem března začali si ohřáté budovat kryty v zahradách, stodolách, vnohradech a přemísťovali na kryty vinné sklepy. Koncem března přiblížila se fronta k naší krajině.

Kronikář A. Novák

ZE STARÝCH POVĚSTÍ – I. ČÁST

POVĚSTI O LÍZE – LÍZINĚ BŮDĚ

I.

Kdo by z Blatnickanů neznal pověst o Líze? Znájí ji staří, vypráví ji svým dětem a tak z pokolení na pokolení se vyprávěje o ubohé Líze, kterou mají všichni rádi, i když byla někdy zlomyslná.

Ubohá, nešťastná Liza, kdo by ji nepolítoval? A pro to její neštěstí, pro ten její mladý zničený život se jí mnohé odpouštějí. Promíjí se jí i ty její nezbědnosti, které mnohým odčítala.

Hospodářství a vinohrad na Nových Horách patřil pánům Magnisům ze Strátnice. Pod Novými Horami měli postavěnou bůdu, kde se lísovaly hecovy. Sem také rádi přijížděli, popíjeli, obveselovali se. V bůdě stály sudy, velké kádě plné moštu, který se právě vylišoval. S radostí na úrodu se dívají páni a dívka se i malá Liza, která s nimi přijela. Hezčí děvčátko s krásnými dlouhými vlasy. Kdo by se však byl naděl, že zatím co páni budou popíjet, děvčátko se neopatrně náhne nad káď a v ní se utopí. Smutná zpráva se rozlétně do okolí a od té doby se vyprávělo, že tam Liza strahl.

II.

Mnohá tetička měla sátek z Lízina zbyveje. Ale běda, když objela třikrát dědinu, pak jí už přišlo na Blatnici neštěstí.

Zacnamovala bývalá př. učitelka Blatnická

BLATNICKÁ PŘEDVÁLEČNÁ REKLAMA

(II. ČÁST)

V této druhé části reklam z "Moravskoslezského pameť" z roku 1938 se nabudeme zabývat jenom reklamou blatnických občanů, ale i firm ze sousedních měst a vesnic. Takže znovu se ponoříme do starých začlých časů našich stařečků a stařenek a vzpomínáme na tu, jak bývaly.

J. V.

Čaj, máslo zaručeně čerstvé,
z pastéris. smetany a různé
druhy plnotučných sýrů, tva-
roh a čerstvá vejce dodává

**Rolnické mlékařské družstvo
v Blatnici pod Sv. Ant.**

Městská spořitelna v Uherském Ostrohu

přijímá vklady na knížky
a běžné účty. Poskytujeme
zápůjčky všeho druhu co
nejvýhodněji.

Doporučujeme návštěvníkům Slovácka

Kusákovu limonádu

M. KUSÁK,
rodovikárna

**OSTROŽSKÉ
PŘEDMĚSTÍ.**

Při návštěvě Blatnice,
o poutích k Sv. Antonínku navštivte

**starodávnou bůdu
Moravského kolonisačního družstva,**

kdež Vás ochotně obslouží dobrým mokení-
pravým „Roháčem“ známý Ofner.

Památkové předměty a pohledy od Sv. Antonínka
koupíte u

Frant. Máčala, kniháře - v Blatnici pod Sv. Ant.

Vezty knih od nejjednodušších po náročné. Pálce.
Přijede do doma. O poutích na kopci stánek.

**Každou noc sladké sny mívá
kdo Uh. Ostožské pivo pije.**

Rolnický
akciový pivovar a sladovna
v Uh. Ostrohu.

Stálý sklad tesaného dřeva a latí. Stolářské stavební desky
a fošny. Velký výběr dlažkovic. Hoblování a spárování desek
na podlahy, vrata a jiné. Strojně odborná výroba stavebních
prací, oken, dveří, výkladů a všech prací ze dřeva ke stavbám.
Veškerý nábytek od nejlevnějšího po nejdokonalejší. Stálý
sklad hotových rakví. - Odborná porada a rozpočty zdarma.

Antonín Michálek
strojně stolářství a velký sklad dřeva
v Blatnici pod Sv. Antonínkem.

Na pouti u Sv. Antonínka

Slovácká bůda Hašek

zásobí Vás všemi chutnými uzeninami a potravinami
a hlavně žádejte specialitu
slováckou klobásu.

Karel Hašek, masný průmysl, Ostrožské Předměstí.

BLATNICKÝ PRŮMYSL – ROHOŽKÁŘSTVÍ

(ČL. Z "MORAVSKOSLOVENSKÉHO POMEZÍ" 1938 ROČNÍK III. Č. 5)

Jedním z zdrojů příjmů chudého blatnického lidu je v zimě rohožkářství. Dle záznamů bylo pletení rohožek a košíků z rákosů zavedeno v Blatnici po válkách napoleonských. Těchto větek se zabývali též blatnický občan Budínek. S vojsky se dostal až do Ruska, kde pry se naučil rákos zpracovávat. Po skončení válek vrátil se domů a naučil pletou rohožky též ostatní Blatničany.

Rákos roste v rybnících. Blatničané jej dovážejí obyčejně ze Slovenska od Mor. Ostravy. Zámožnější občane jej zakoupí na "stopě" a dají požnouti dělníky. To je práce velmi obtížná a namáhavá. Mnohdy se musí do studené vody až po ramena. Nafatý rákos se váže do oteplí a po ochnutí se dopravuje buď drabou anebo pivozky do Blatnice. Při přejezdu do Blatnice dá se vyhláskit hubem, že "se přivítal orkať". Ženy, muži spěchájí, aby si vybrali oty-pky, které hodlají zakoupiti. Doma palach rozestavi na slunci, aby řádně prosechl. V zimě pak z něho pletou rohožky, tašky a šlapáky. Nejdříve se musí palach roztržiti. Z nejlepšiu - prosušedu - se pletou tašky, z ukrájú rohožky a ze zbytkú a méněcenného palachu šlapáky. Nářadí k pletení není zapotřebí téměř žádného. Čihla na zatžení posáču na sítle a dobrých prstú.

Pracovní doba se řídí majetkovými poměry. Zámožnější pletou jen chvílemi, jaksi z dlouhé chvíle, chudobní pletou celý den

ba někdy i v noci. Výdělky jsou malé, 3-5 Kč denně.

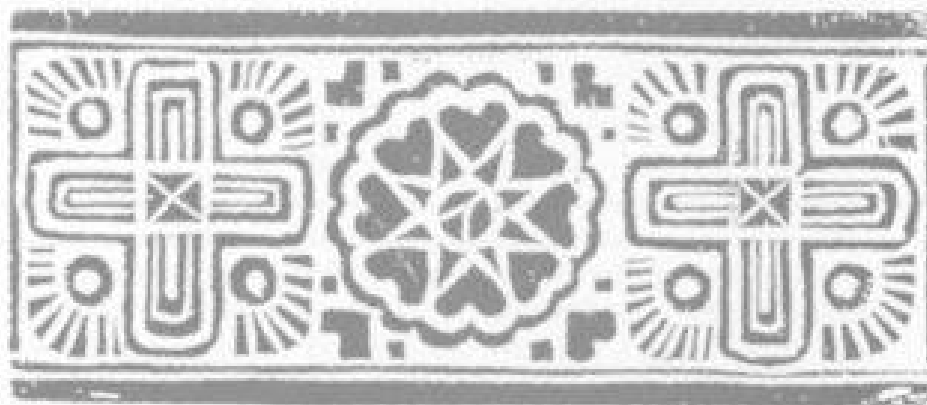
Před válkou to bylo lepší. Byli větší odbyti. S rohožkami se jezdilo do zahraničí, tož do Německa, Francie, Holandska a Ruska. Nejvíce šly na odbyti rohože v Německu. Rohožkář se nejdříve musel naučiti německy aspoň třem slovíčkem: "Kaufen sie Deken?" - ostatní pak byla posundina. Dnes už šijí pouze dva z těch starých zahraničních rohožkářů. Martin Vyskočil - 82 roky a Martin Těchal.

Tašky vyrobené z palacha byly dříve používány jen dětmi, které v nich nosily do školy školní potřeby. Až v roce 1929 se pokusil Josef Maťa tašku zdokonaliti a to se mu také povedlo. Dnes jí máte každá

dá hospodyně používají co nákuptí tašky.

Jistě už každému z Vás nabívelí Blatničané ke koupi taška nebo rohožku. Buď jste koupili anebo zamítli, ale jistě málokdy jste se zamysleli nad tím, kolik dá taková taška práce a jak lacino se prodává.

Fr. Lána

NAŠE HODY — 1938

ČLÁNEK Z MORAVSKOSLEZSKÉHO POMEZÍ Z R. 1938, ROČNÍK III. Č. 5.

Nášle hody, to si aspoň hody. Tenkrát už je všeciho podělané v poří, aj ve vínohradech, tož nějaká vsmiliva: "Nemáme kdy", neptati.

Napřed něco tak o tej přípravě k hodom. Starý Hanák potkáji Frantu Jelénkového a pravíjí: "Francu, mám tam to Pocersti eště orat, tož až tam pojedel, na to vaře, tož ně to zoť, šak nemosíji tata vědět, ja to zaplatim, to budeš mít k hodom". A tož Francok rofe dědačkovi Pocersti, a eště aj třeba druhým něco a má na útratu k hodom, co tatinek nevíjí.

U děvat je to něco iného. Ty chodíjí na trh s ovocem a hroznama a už dycky nějaká ta koruonka si scigíníjí. To má dívka k hodom, co mamážka nevíjí.

U hospodířů je jiná starost. Aby bylo poivané do hodů. Proto sa říká: "No, šak eště do hodů sa to počfe". Peníze za řepu

také dojdú do hodů. Většú starost je, když dá Pán Bůh trachu toho ovoca a dřív sa na kvas, aby bylo vypálené do hodů, lebo aspoň švagr nebo kmoťáčeki měli napálené. To už dyž je zle, tož sa aj lít alebo dva vypolečíjí, dyž dojdú hodati, aby jim bylo co závdát. Víno sa učísti do tej doby a zpravidla sa nová bečička, ať už větší nebo menší, nařne k hodom. Hospodyně nesmí zapomněti hodit hodule, aby byly k hodom ukřmené, lebo není domácností, aby sa k hodom nezabíli jedná nebo 2 husy.

Tož dojdú k nám z Blatničky švagrůvá, aj kmoťunka, tož jáberka aby byly. Děda, a také sa stane, leští sa nekeráz ta hus ukřeti při křmení a mosí sa zařezat předčesně. Tož namletí je to dycky a dyž sa akoráz nedóji, tož to už si hospodyně obejde někde u rodiny nebo u známěj, aby jí nechala mléčka k hodom.

Zdalo by sa, že už by to tak byla tá příprava, ale kde to! Mezi chasú začni dohadý, kdo by mohl být nebo kdo bude stankem. Při poslední muzice před hodama bývajú zvoleni starší stárek z vyslužilekú a mladší z tých, co půjdú k odvodu. Až na nekerém domlávíjú, tož ho při tanči odvíhnu a zavdajú mu piva. Leští sa napije, tož to je, jako že to přijímá a když sa nenapije, tož to nechce být z nějakej příčiny stárkem. Nejčastější příčina je, že nemá galánky, kerú by volal do síla. Peníze to stojí, starost také je tu, tož to mosí mít galánku, aby to stálo za to být, volat ju "sólo stárci".

Tož už sme až u samých hodů. Abych nezapomněl! Ve štvrtiek lebo v pátek bývá hoi, každý střelec dostane jedného zajica a aj hoiaci nekerš dostávají zadarmo alebo lacině. To tak k tým hodom.

V sobotu, dyž sa ide po dědině, čtít, že sa počú vdolečky. Už to voní hodama. Čut tlúct v modřiti všelijaké špice a skoro všady je zatkanuté, lebo v síni na plachtě lebo na rohožkách sú vysypané vdolečky, aby ochladly. To sa musí chodit vrátama. Mužtí nachystajú futro pro dobytek a odpoledňa sa ide stavjat máj. To už sa zapalujú hody. Muzikanti hrajú, máj sa stavjá, stárce donesú zavdat trochu slivovice a na povel "hore ho", zviňajú vřeci, až ho postavíja.

V nedělu po požehnání vyhrávají muzikanti před hospodá. Večer je veřejná taneční zábava na všeckých hospodách. Stárce udržují pořádek, hlavěně sóla, to je napřed dycky sóla stárce, potom legrutí, k jednadetj hodině sóla ženáci. V neděli sa to dlúho nedrží.

V ponděli odpoledne chodíja chlapeci po dědině pojedněj polovici a zpívají sedické. Muzikanti přitom hrajú na troje husle a basu, někdy enom na harmoniku. Kde mají dívku, tož ich pustíja do izby a tam

trochu potmeciú. Ale to není enom tak, to musíja zapívat na ulici: "Pěkně vás prosíme, pustte nás do síně, ze síně do izby, abysme nezmrzli".

A tož ich postíja. Chlapeci zavolajú do tance každú ženskú, kerá je doma, ať je stará lebo mladá, muzikanti sednú za stůl a už zanotíja: "Veselá, maměnko, veselú izbu máš, ešče veselěje, dokád' ně v ni chováš. Jak ně v ni nebude, veselá nebude, v jednom kútě zima a v druhem tma bude".

Po nekolokati veršoch to zakončíja a idú dál. S nima idú stárce a měchař. Stárce nosíja ve zvláštních šušách vino, lebo sladkú gofalku a všeckým domácich zavdajú. Hospodyň už má nachystanú ořivku ječmeňa, vysype ju měchařovi do měcha a tak to ide dál. Tono obile sa po hodoch prodá a zaplati sa útrata, co sa přes hody společně vypíje. Že děti také obskakují a chodíja s temato chlapecma, je samozřejmé. Což prvej to bylo ináč, to sme měli prázdno na hody, na fašank a v deň vinobraní, ale včít sa bere jakú přisno, musí sa jít do školy aj na hody. Dopoledne sa tej páli dědiny pochodí a na oběd idú všeci ke stárkovi.

Po obědě idú do hospody a zpívají: "Ta blatnická hospoda z drobného kameni, a kdo nemá peníze, ať do ni nechodí".

Hned na to začne taneční zábava, ale veselá, rušná, jak v hody. Mezi 5. a 6. hodínú je přestávka. To idú všeci pověčeřet a večer sa tančí nanovo. V ponděli největší hody. To je ta moc cizích lidí slobodných, aj ženatých. Všecko tančí, zpívá a popíja, co kdo má rád. V úterý ráno zas začnú chlapeci chodit po těj druhéj polovici dědiny. Pomysl si mnohý z Vás: "Ná tož, co tak furt zpívajú, to bych nedělal jedno a to samé". Ba ně, to je tolej pěsniček, že by jich bylo plný zpěvník a jakých přelichavých na různé ména. Tak třeba u Vyskočilového sa zpívá:

"Vyskočíte, Vyskočíte, Vyskočíte, tvoje méno nezabýne, nezabýne, nezabýne."

U Hanákového:

"Hanáčka je švarné děvče, hojása hoj, enom že ju žádný nechce, hojása hoj, má

krátce vakničky a na posách vyšmatlané krznflíčky".

A tak ide to z jednoho na druhého a o každem je nejaká písnička. Samozřejmě, dyž musíja furt zpívat, že jim vysychá v krku. Musíja se posilňovat a zvladaťovat občas nejakým rým trufkem. Není divu, dyž potom nekery ten slabší to nesnese a opíje sa, lebo jak říkáme, padl mezi lotry. Mnohý aj hlas ztrácí na dešit dobu. Ve štvrtek sa káca máj, to sa zas oslaví. Už je to spočítané, kolik je útrat a kolik ešče ostává, tož sa to propíje.

A zpívá sa "Hody, mále hody, už sem dohodoval, už sem štyry noci doma nenocoval", dyž před tým postupně si zpíval:

"Už je to druhý deň, co pijem, hodujem, co pijem, hodujem, doma nenocujem."

To sú naše hody kateřinské, poslední neděla před adventem.

Jan Petrář

HODY – 1999

Po přečtení článku "Naše hody" z roku 1938 si člověk povzdychne. Hned prvot věta je nadčasová "Nemáme kdy." I přes velkou snahu pořádající mládeže se nepodařilo "zvednout stárky", takže opět hody bez stárků. Jinak lze konstatovat, že tentokrát se mládež činila a i krojovaných tanečnicich dvojic byl plný sál (18 párů) a takéž účast občanů byla hojná.

Takéž hoši, kteří chodili po dědině tentokrát nepodlehli alkoholu a obešli celou dědinu za doprovodu harmoniky.

Máj přes počáteční obtíže se podařilo postavit v rekordním čase pod velmi dobrým odborným vedením panů Štrasy a Huněba. Muzikanti při stavění máje i na zábavě hráli jako z partesu, takže díky:

I když hody neproběhly tak jako ty v roce 1938, lze konstatovat, že mládež se tentokrát činila a je jí třeba za tuto snahu poděkovat.

J. P.

*Mě zálek, ni slávu!
Je jen jedna čest:
Pro radost jinych
vlastní život nést.*

Q. P.

STROMEK PRO OBEC

Kvapem se blížit Vánoce a tak by lo mnu zajišit nějaký krásný vánoční stromek před budovu Obecního úřadu. Jak se nám to podařilo pomůžte sami. Za pomoc děkujeme rodině Grňákové a pánům Michalu Robkovi a Petru Valáškoví.

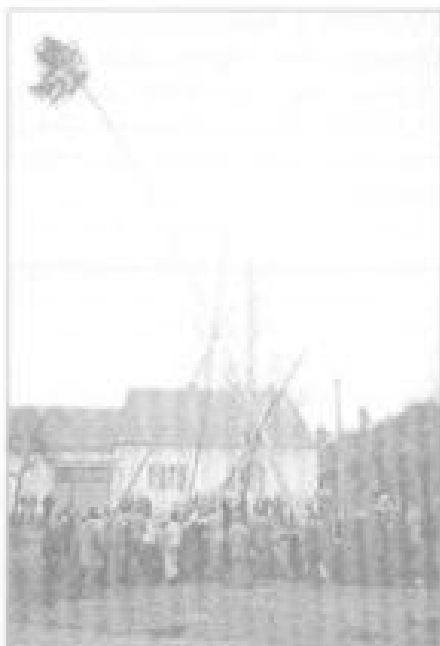
Pracovníci Obecního úřadu v plné perma-
nenci.

Připrava „královce“

Začínáme stavět můj

Můj strom před uzavřením.

Mocikami neví - hrát - volání?

MUSEUM J. A. KOMENSKÉHO, ZPRÁVA ZA ROK 1964

(I. část)

JAN AMOS KOMENSKÝ A KOMENŠTÍ V BLATNICI

Jan Amos Komenský je představitelům naší předbělohorské vzdělanosti, zanechal našemu národu i světu rozsáhlé dílo, které má i dnešnímu světu co říci. Pokud jde o jeho dílo, můžeme říci, že je dnes téměř již úplně známe a patří do dějin naší národní vzdělanosti. Nemůžeme to však říci, pokud jde o Komenského život. Neznáme mnoho z jeho mládí, víme tak málo o jeho rodičích, o příbuzných, nedovedeme si vysvětlit náhle obraty a změny v jeho životě. Jeví se proti potřebě dát člověku dneška nový, dokonalejší obraz jeho života, života tak poňmatého, zasvěceného práci a míru. K tomu má přispět i tato krátká studie o něm a o jeho příbuzných v Blatnici. Ve své studii se pokusím ukázat a vysvětlit vztahy Jana Amose Komenského k Blatnici pod Antonínkem, ke Komenským a jiným jeho příbuzným, kteří v té době v Blatnici žili. O těchto vztazích svědčí některé zajímavé dokumenty v našich i zahraničních

archivech. Z těchto je vidět přesvědčivé trvalý a dlouhodobý vztah slavného pedagoga a rodáka našeho kraje k jeho příbuzným v Blatnici, který přesahuje běžnou formu. V takové souvislosti bude však nutné vymezit rámec, do kterého tyto vztahy umístíme. Do tohoto širšího rámce se nám potom podaří pojmovit a zařadit jeho vztahy k Blatnici, k jeho nejbližším příbuzným, vztah jeho otce Martina a sestry Kateřiny k této obci, kde měli dlouholeté hospodářské zájmy a příbuzenské vztahy.

Archivní dokumentace, kterou máme k dispozici, nedává však příležitost zjistit podrobnosti. Proto budeme často odkázáni jen na domněnky. Některé zprávy však nebyly dříve správně při kompilacích vysvětlovány, některé jsem objevil při studiu městského archivu uherskobrodského a uherskoostřežského v nedávné době. Podrobně se o nich zmíním, aby si čtenář od-

lat správnou představu o materiálovém základu studie.

Je však nutno podotknout, že archivy, které by mohly poskytnout cenné zprávy k životu J. A. Komenského i k otázkám Komenských v Blatnici, nejsou nám v této době prakticky dostupné. Je to archiv knížete Liechtensteina ve Vadušu, kde je uloženo přes sto kartonů, týkajících se ostřežského panství z 16.-19. století, a z části kněžecí registratura ve Vídni. Archiv uherskoostřežského panství, uložený na rámečku v Ostrohu, ve kterém by se našly staré urbáře, horenské a suročel knihy a jiný listinný a spisový materiál z 16.-19. století, byl v roce 1925 nevhodným způsobem zrušen. Jen nepatrná část se zachovala v účtárnách panství v Bošovicích.

Ve své studii použil jsem také některých údajů z rozsáhlého díla slavného pedagoga. *Franzšek Prokociv*

V ROCE 2001 OSLAVÍME 185. VÝROČÍ OBNOVENÍ POUTÍ U SV. ANTONÍNKA

Do výročí bychom našim čtenářům chtěli připomenout článkem z regionálních novin "Zlín" ze dne 4. června 1941. Tento článek vyšel a příležitostí 125. výročí obnovení těchto poutí.

Co pro severní Moravu znamená Svatý kopeček s překrásným chrámem Matky Boží, opravdovým klenotem stavebním, co pro střední Moravu považují Hostýn, to pro jižní Moravu znamená sv. Antoníněk nad Blatnicí. Snad jeho krása se nemůže vyrovnat kráse Svatého kopečka nebo Hostýnu, ale za to je sv. Antoníněk populárnější. Jeho dávnou popularitu ještě podepřel a zvýšil dnes již téměř zapomenutý film "U svatého Antonínka", natočený podle stejnojmenné operety.

Kaple sv. Antonínka stojí na temeni Staré hory nad tichou světlou slováckou vesničkou. V místech dnešní antonínské kaple bývalo v dávných dobách staropohanské božstvá, obrazné valy. Teprve příchodem bratří věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje na Moravu bylo zrušeno.

ZASTÁVKA SVATÝCH VĚROZVĚSTŮ

Oni naši první hlásatelé křesťanské víry se zastavili totiž na své cestě Moravou v Blatnici a zde prý křtili své přívržence vodou z oně nevysochající studánky, stávající dodnes na cestě ke kapli.

V těchto dávných dobách se scházel věrní lid k pobožnostem jen pod širým nebem,

neboť kaple tehdy ještě dávno nebyla. Teprve v 1668 zbudovala zbožná mysl na kopci nad rostoucí obcí kapli ke cti a chvále sv. Antonína Paduánského, která byla později rozšířena tak, že se dnes podobá spíše kostelíku s věžkou a sakristií. Přes sto let navštěvoval zbožné slovácký a moravský lid oblíbenou kapli, nejvíce ovšem v létě, v měsíci červnu, od svátku sv. Antonína Paduánského. Pak však přišlo císařské nařízení – a památka svatyně byla zavřena a paramenty a náčiní odneseno do farního kostela v Blatnici.

Vypravuje se, že od té doby, co byly pouti k sv. Antonínku zrušeny, stíhalo Blatňáky a obec neštěstí za neštěstím. Občané podali proto žádost k císaři, aby pouti byly opět povoleny, což se pak také v 1813 stalo. Sami svým nákladem kapli opravili a následujícího roku, na den sv. Antonína, za velké účasti slováckého lidu strážnickým děkanem Karlem Suchým vysvětili. V r. 2001 tomu tedy bude právě 185 let od obnovení slavné antonínské kaple.

Od těchto dob ožívá tedy každým rokem v létě kaple a prostranství kolem, temova- ne krásným stromovým lesem, nezvyklým ruchem. Zbožný moravský lid chová k sv. Antonínu opravdu velkou a vroucí lásku. Konečně je sv. Antoníněk také patronem ztracených věcí a ochráncem mlenců a proto není divu, že leckterá slovácká děvucha sem přichází s prosbou:

*Ej, ty svatý Antonínku,
dej ša vuča v tú hodínku.
Bar kyřelů,
bar kyřelů,
stěbať Juru Krupínelů.
Nechť by byn jakž byn,
nechť by pyn,
nechť ša aj šin,
enom dyž by byn.*

A o červnových nedělích a svátcích najdeme kolem cukrové hříběho kostelíčka v nezvyklém ruchu poutního lidu také nejkrásnější a nejpestřejší slovácké lidové kroje. Jsou z nejrůznějších míst slováckého kraje. Obvlebě pěkně jsou z Hluku, Nivnice, Dolního Němčí, Bošovic, Velké Lipo- vě, Hráznové Lhoty, Strážnice, Vnorov, Veselí, Úh. Ostrohu a přirozeně i ze samotné Blatnice. Není opravdu divu, že tato

bohatá krojová nádhera,

ten pravý oheň barev a vzácný obraz krojové pestrosti a ladnosti, tak okouzli a uchvátili našeho slavného mistra šéťce a barev Uprka.

Při těchto příležitostech najdeme ovšem od kostelíčka až dolů ke studánce se zázračnou vodou také mnoho jiných pěkných slováckých rozmanitostí, o kterých přesvědčivě mluví zároveň slovácké lidové umění. Tak jsou to zejména nádherné

slovácké výšivky,

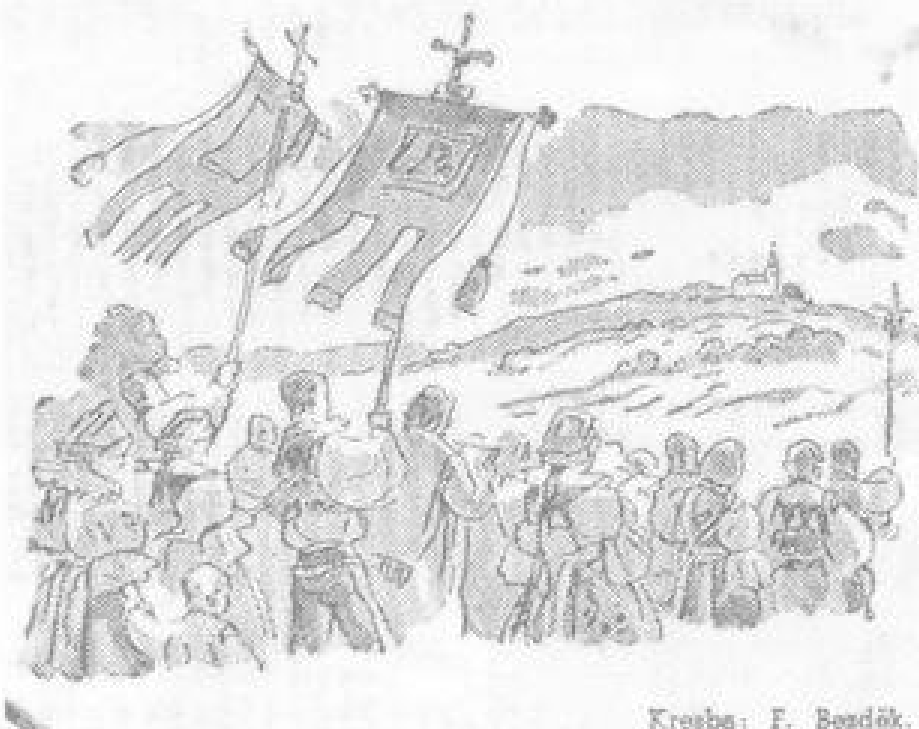
ročně malované dřevěné památky, keramiku, přimrazené tu najdeme i typicky slováckou hudbu a tisíce starých krásných a radostných slováckých písní a popěvek, právě květy slovácké lidové poezie. A v tom všem nejlépe poznáme umělecké tvoření, lidový stih a sverázný život slováckého lidu, který se tu před našimi zraky představuje jako na dlaní.

Než vraťme se ke kapli sv. Antonínka. Je před pozdvihováním v závěru slavné mše svatě pod širým nebem. Lid padá na kolena a bije se třikrát v prsa. Nic se nepohne, jenom věříkem se zachvějí větve smrkových velikánů. Je to nezapomenutelný okamžik. Jakoby květy na lukách se sklónily k zemi před něčím velebným a posvátným. A po chvíli se květy zvedají, velké moře barev se znovu zavlní a vroucí modlitba se vznáší vzhůru k nebeské klenbě.

JAK SE VÁM LÍBÍ?

Blatnický salón se už v letošním roce opakuje po několikáté a jeho nápis je skutečně pokaždé jiná a jinak pestrá. Žijící umělci zde představují svá díla, která mají rozmanitou úroveň.

V letošním roce se na výstavě obrazů organizované k Blatnickým hodům setli umělci z celé České republiky. Pestrost námětů způsobů zpracování a použitých technik mnohé překvapila a posouzení jednotlivých děl ať si provede každý návštěvník sám. Je ke cti obce a obecního úřadu, že dokázali díky Vojtovi Petratorovi shromáždit tolik kvalitních uměleckých děl. Bez pomoci obecního úřadu a spolupráce s ním by v žádném případě tak významná výstava, která v letošním roce přesahuje rámec regionu, nešla uskutečnit. Za to také patří dík všem sponzorům a to Blatci, s. r. o., Pěkárně Bachan, řezníkovi Valštek, Vítězslav Němeček, Václav Kufina, Italst, s. r. o., L. Vyskočil, L. Evjak, rodina Staňkova, Sdružení vinařů Blatnice pan Michal Rohek, Petr Antoš, Paní Gazárková TCSCA-

Kresba: F. Bosdák.

NA Veselí n. Mor. si zaslouží zvláštní poděkování, Sklpek U rytíře Brno, kteří každý svým způsobem přispěli ke zdanu Blatnického salónu. Poděkování si zaslouží také dětský folklorní soubor Štěpnička a Muzikanti z Veselí nad Moravou.

Petr Antoš

BLATNIČANKY

Při prohlídce fotografií jsem narazil na krásný materiál z letošní děkovné pouti. Jedná se o fotografie blatnických žen a dívek v krojích. Na třech fotografích jsou zachyceny tři generace "Blatničanek". (L.V.)

střední generace – p. Marie Kurovjánková,
p. Anna Křiváková

nejstarší generace – p. Božena Pačová, p. Filoména Havišková

mladá generace – Martina Vavříková, Jana Vavříková, Martina Křiváková

Éj, l'ásko, l'ásko!

*Ze sbírky "Slovácká pohádka" z r. 1941
Rudolf Kysel – jeden z nejvýznamnějších sou-
časných tvůrců rychlé slováckého pro-
stodu*

*L'ásko! – Si si úsměje na nebi,
kryjí sa v cel'ý svet díva,
si jak to stačárky v orotě,
kryjí vsi plaměňku zprava,*

*si jak strom na horách vysokých,
u náhla pútník rúd predli,
ať táť si boží a tajemný,
u náhod každé sa modli,*

*vođu si života, kryjí sa
každé tu napiti žada,
retaz si, kryjw sa každúčku
dušičku zväzat dá rada,*

*si balzám, kryjí v nás utěli
bolest' a trápení mnohá –
Tyš doľ a mezi nás do sveta
i posť aním zachvátať BOŽIA!*

Za zamyšlení stojí neobvykle vysoká účast malých i velkých diváků. Ve srovnání s obdobnými kulturními akcemi pořádanými v nedávné minulosti, kdy přišlo většinou nanejvýš kolem stovky lidí, byl tentokrát sál kulturního domu zaplněn téměř do posledního místečka. Jednou se neodbytně vstírá otázka – přišlo tolik diváků se podívat na zpěváčky a ocenit tak jejich snahu a odvalu, anebo hlavně kvůli předem obléžené mikulášské naděnce? Nebo se snad v blatnické kultuře hlýská na lepší časy?

BLATNICKÉ ZPÍVÁNKY

Přehlídka dětských amatérských zpěváčků uspořádá druhou adventní nedělní odpoledne pod názvem "Nedělní zpívanky a možná přijde i Mikuláš", se neobvykle vydařila. Z 57 účinkujících vystoupilo 27 sólových zpěváčků, jednu účinkující doprovázel dítčočlenný sbor. Většina sólistůouvereně ukázala, že se narodila na Slovácku, u některých sice trochu zapracovala třeba před takovým množstvím lidí, ale snaha byla vždy honorována poctivkem.

Hlavní organizátorkou a duší celé této ojedinelé akce byla opět paní Anna Křiváková. Spolu s paní Věrou Švábovou a paní Jarmilou Lipatovou, které připravovaly děti ze základní a mateřské školy, a s panem Antonínem Lagou, který děti hudebně doprovázel, obětavali kus svého volného času, aby připravili tento pěkný kulturní zážitek, za což jim patří velký dík.

Na závěr přišel opravdu i Mikuláš s čertem a podělili všechny přítomné děti, diváky i účinkující malými dárečky, které připravil Obecní úřad. Čertova poněkud přehnaná aktivita některé děti sice zabrala rychle do ochrany přítomných rodičů nebo babiček, ale pro dárečky si pak k Mikulášovi přišly odvážně všechny.

PROMĚNY BLATNICKÝCH ULIČEK

V roce 1999 byly provedeny úpravy dvou uliček a to: uličky Řádek – Dědina a uličky Řádek – Staré Hory. Z bohatého fotografického materiálu jsme pro Vás připravili krátké oblédnutí za jejich minulostí a současností. (J. V.)

Ulička Řádek – Staré Hory před rekonstrukcí

Ulička Řádek – Staré Hory před rekonstrukcí

Ulička Řádek – Dědina před rekonstrukcí

Ulička Řádek – Staré Hory po rekonstrukci

Ulička Řádek – Dědina před rekonstrukcí

Ulička Řádek – Dědina po rekonstrukci

AČ ZEMŘELI, PŘECE MLUVÍ

(pokrač. z min. čísla)

Byl přeložen do Březolup a pak do Hutěšovic, kde očekává vzkříšení. Kostelníci za jeho působení byli pan Ludv. Kočíš a Jos. Petrář č. 11 (Píštěk).

P. Ludvík Černoš 1967-1977. Dříve profesor na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži po rozpuštění gymnázia zašel STB a souzen. Do Blatnice přišel z Rožnova p. R. Kněz velmi vzdělaný, sečtělý – básník. Jeho kázání byla vysokoškolská přednáška, nutila posluchače k stálému přemýšlení (zpěvák), člověk společenský, diplomat. Měl v Blatnici spolužáka zpěváka a hudebníka, který mnoho let dirigoval Chrámový sbor RUDr. Josefa Bezděky, kterého přímo nenáviděli někteří lidé pro jeho přímou řeč a nadřbení páteř. Za jeho působení a starostování J. Lenbechra, byla vrácena církevní kaple sv. Antonínka nad Blatnicí, stažena šestí ocelovými lany, elektrifikace kaple a nová fasáda, na které se pracně podíleli občané blatničky (družstevě před. Soviř půjčilo lešení), ale též velkou pracovní brigádou, občané z Malé Blatničky, v předstevu družstva p. Antonínem Minaříkem. Kaple se skvěla do celého kraje jako bílá růže. Pohlíděl elektrifikaci farního kostela, vnitřní omítku a malbu. Byla opravena fara, fasáda, nová střecha, za dohledu Památkářů. Vymohl na církev, tajemníkovi, že mohl na nějaký čas zastupovat Otce Šuránek v příslušné Blatničce. Za jeho působení byly neseny obci ostatky sv. Vojtěcha, prvního biskupa české krve ze slavného rodu Slavníkovců a doprovázel je pražský světlý biskup THDr. Kajetán Matoušek za velkého počtu věřících, k uctění do farního kostela. Podporoval mohutný farní sbor (který byl na výši), ale i mladé zpěváky. Varhaník byl Ladislav Bschan a věrným kostelníkem byl František Kufina na hádku, dirigent sboru JUDr. Josef Bezděka. V Blatnici si získal lidi i nevěřící svoji diplomaci a laskavostí. Odešel z Blatnice do Sudoměřic a nyní žije na odpočinku, u svých věrných svědků, v Rožnově pod Radhoštěm.

Po něm nastoupil v r. 1977 na několik měsíců, hádový kněz Stanislav Pírta – kostelník a varhaník stejně. Tento kněz měl dobrý hlas a rád zpíval. V r. 1977-1986 působil v Blatnici a Blatničce, obětavý kněz, rodák z Ostravy-Svinova Dp. P. Leopold Hampl. V r. 1950 přeložen

z Ostravska z obcí Dubičko a Šubítov (kde prožil těžké chvíle po první světové válce) do Březové pod Lopenkem. Tam jako mladý kněz, plný ideálů, postavil novou faru s pomocí obětavých občanů, což se nelíbilo církevnímu tajemníku. Přijelo STB případ vyšetřit. Občané z Březové obkličili faru a volali, že si nenechají vzít svého kněze, tajemník se mu odvědil a v r. 1954 jej přeložil do Velkého Ořechova. Na Březové mimo obec měl ještě školu na Lopenku, ale ve Velkém Ořechově měl přidělené obce: Kelníky, Dobrušovice, Doubravy, Hřivínův Újezd a Kaňovice. Byla to náročná pastore, bez auta. Chodil do škol vyučovat pěšky, kopcovitým terénem. Do Blatnice přeložen v r. 1977. Samozřejmě sloužil i v příslušné obci Blatničce, Kostelníkem byl p. Fr. Kufina, člověk pracovitý a čistotný. Varhaník vynikší p. Jos. Vysoký, P. Hampl i když měl opořebované klouby (podrobil se operaci), vykonával kněžskou službu svědomitě. V r. 1986 odchází do Blatničky na odpočinek, ale neodpočívá, slouží v Blatničce. V Nové Lhotě umírá kněz, obec zůstává bez pastýře a proto na požádání přibírá horskou obec, vyučuje, slouží, opravuje kostel až do r. 1993, kdy zasažen slabou mozkovou příhodou odchází zpět do Blatničky. Na poutích u sv. Antonínka už jako invalida celého půl dne vypomáhal ve zpovědnici, radil, sloužil, pomáhal. Viděl, že žeb je hojná, ale dělníků málo. Pán žob ho povolal k odměně v Blatničce, kde na krásném hřbitvu očekává Vzkříšení. V r. 1985 na Velehradě na manifestační pouti 1.100 let od smrti sv. Cyrila, kdy 150.000 převážně mladých lidí Čechů a Slováků vypískali při zahájení pouti okresního předsedu Úh. Hradiště Lapčeka a tehdejšího ministra Školství a kultury Klusáka (kteří chtěli proměnit pout' na prvomájovou manifestaci). Lapčeka vůbec nepřipustili ke slovu, Klusák – taktik změnil politické téma, že Slováci Věrozvěrní to u našich předků neměli ježtké. Byli na toto výročí pozváni zástupci světových církví a viděli, jaká je u nás náboženská svoboda. Kardinál Casaroli sloužil mši sv. polovinu českým a polovinu slovenským jazykem. Řekl, že pro něho Itala to bylo těžké naučit se této řeči, zvláště to Vaše roztomilé f. Tehdy Velehrad promluvil.

U mikrofonu, který uváděl a komentoval neobtožené události, jak se odehrávaly, stál mladý velehradský kaplan P. Komárek. Tam jsem ho ponejprv viděl a slyšel a obdivoval jeho schopnosti. V r. 1986 byl přeložen z Velehradu, jako administrátor do Blatnice. V Blatnici si získal mládež, ale i dospělí na něho vzpomínají. Pracoval jako Salesián Dona Boska. Měl organizačtorského ducha a diplomaci. Zmodernizoval a přestavěl farní radu. Mládež byla na farní jako doma, zpívalo se, hrálo, vyučovalo, i když STB vyhnalo 300 dětí na konci školního roku od táboráku s kopce sv. Ant. P. Jan Komárek vše zvládl a šel příkladem, takže získal i mladé chlapce pro kněžskou povolání. Doprosil jeho působení v Blatnici je vidět, i když působil u nás krátkou dobu do r. 1990. Pak ho povolávají bratři Salesiáni k dalším úkolům. Teď zastává funkci provinciála v ČR. Po něm nastupuje do Blatnice P. Stanislav Heřáček, farář z Velehradu, kněz snaživý, zpěvák a podpořitel zpěvu, muž vzdělaný, rozuměl politice a podle svých sil sloužil lidu. Při každé mši sv. byla promluva a denně půl hodiny přede mnou sv. byl ve zpovědnici. Uštvary minulým režimem, od církevních tajemníků odchází na odpočinek do Kněžského domu na Velehradě v r. 1995.

VÁNOČNÍ KONCERT

Pátek 10. prosince 1999, Městské divadlo Zlín, vstupenka a dopravné 250 Kč, odjezd v 17.00 hod. od obecního úřadu

účinkují:

Marie Rottrová, Leona Machálková, V. Žáková, M. Ježil, aj.

Uvádí: Martin Severa

Zájemci přihlaste se na obecním úřadě u ing. Lagové. Peníze vezměte s sebou.

VÁNOCE

– co jsou Vánoce? Pro mnohé z nás svátky klidu, pohody a štěstí. Lidé jsou si blíží, navzájem si péči jen to nejlepší, obdarovávají se dárky. Dnes už nejsou Vánoce levně záležitostí. Dárky jsou dražší a dražší, děti jsou víc a víc náročnější.

“To je nějaký dárek – knížka? Já jsem chtěl hračky, jak má Franta.” Vánoce nám také značeň poklidnou atmosféru, když pod stromečkem nebyl nalazen dárek podle představy.

Vánoce jsou dny štěstí, nácupování, štědroň, pečení. Ale na Vánoce křesťanové – duchovní se dnes už někdy zapomíná.

Ty tam jsou doby, kdy jako děti jsme chodili koleďovat a po dšdně se nesly melodie známých koledí. Pryč jsou doby, kdy jsme se spokojili se sebernenním dárečkem. Ať už to byla hála, rukavice, knížka či svetr, který upletla maminka.

I dnes to děti nacházej pod stromečkem, ale nádvkem k tomu drábě-stavebáka, bábiny, počítáka, wořkerny atd. Stáváme se vřichni a prostými všemi nespokojení a náročni. Je čas se zamyslet, kam ať bude sátat hranice našich požadavků. Měli bychom se stát úkromnějším a uvážovat nad smyslem životních hodnot. Vánoce nám k tomu dávají prostor. O Vánocích k nám přichází nesmírná boží láska a dotýká se lidských srdcí. Proč ale ta srdce nejsou otevřena a vřtřena stále? Proč si ztrpčujeme život nenávostí, nářím, závistí hádkami a nesnášenlivostí? “Každý člověk, každá vesnice se může stát Betlémem a každé srdce jesličkami.” Je třeba jen chtít, otevřít svá srdce, nevidět jen sebe, ale pomáhat a být ochotný, laskavý vřtřt všem. Tyto hodnoty se z naší konzumní společnosti vytrácejí. Stačí se proto v novém tisíciletí lidem prostými, pokojnějším, štědrějším, lidštjším, ale především dětní božími.

Závěrem úvaha o Vánocích z knižčky “Slovo na dobrou noc” od našeho bývalého duchovního správce, otce Ludvíka Černocho.

Na den 24. prosince

Svojnol přišel na svět a nemůže našet místo, kde by spočínal.

Pro všechny tálové místo je, jen pro něho ne. Ale betlémská “bytová krize” nepostihla malého Ježíška jen jednou. Betlém se stále opakuje. Máme práci, zábavu, televizi, ale pro Boha nemáme ani čas, ani místo ve svém srdci.

Na den 25. prosince

Vánoce jsou skutečné svátky chudých. Kristus miluje ty, jimiž svět pohrdá. Pastýři, ti nejchudší, jsou pozváni jako první adorátoři k Ježíškovým jeslím. “Radujte se,” praví jim anděl, “narodit se nám Spasitel.” Jako první se mu poklonili a jako první hlásali radostnou zvěst o jeho zrození.

Chtěli bychom dnes být chudými a rozdat vše, co máme? Ne! – na první místo klademe blahobyt, pohodlí a vřtřské štěstí.

Na den 31. prosince

Čas uplynulého roku, byl krásný dar, který nám dal Bůh. Bude na nás lédat přesně vyúčtování. Ale buďme klidni. Bůh není zlý Otec. Nedává nám práci, aniž by dal prostředky, jak jí dělat. K tomu, co nám Bůh uložil, má člověk vždy čas dost. Poděkajme Pánu za uplynulý rok, velké věci nám učnil a je proto spravedlivé, abychom mu zvlště v poslední den roku vzdali díky. Bože, děkujeme ti, že jme mohli tento rok postít ke Tvé cí a chvilě!

Za několik dní končíme tisíciletí, a proto ať si do nového tisíciletí kladě z nás šli jen ta správná představení, ať se katolíci št aťhová a naučme se je plnit.

A. K.

VÁNOCE PŘIJDOU

*Něbada lékat, ať vánoce přijdou,
přijdu jim vřtřt.*

*Vykročím levice, zřtřt odhodím,
vezmu jen te,*

co je k radosti třeba.

*Štěstím, závist nechtám a přikypu,
i touhu vyřtřvat se unučím.*

Po vlastní,

*vlastní vřtřt přijdu vřtřt
náštěm plným obdarování,
pokřadů netulovněch pro ty,*

křo vřtřt

nadějkem zatatuně.

STRUČNÁ HISTORIE KATASTRU V ČESKÝCH ZEMÍCH

(pokračování)

EVIDENČNÍ NÁSTROJE
POSLEDNÍ DOBY

1. Přechodné období

K soumraku pozemkového katastru se začalo uchýlovat už v roce 1938 po vyhlášení mobilizace. Došlo totiž k odvodu značné části zeměměřičských odborníků z katastru pro potřeby obrany státu. Srdce ná kapacita zprůsobovala, že v době války a po ní do začátku padesátých let byl pozemkový katastr udržován v uspokojivém stavu a vypětím všech sil.

Počátkem padesátých let dále pokračoval soumrak i vydáním nového občanskoprávního předpisu význam veřejných knih i pozemkového katastru zrušením povinnosti zápisu do veřejných knih i zastavením zápisu do pozemkového katastru. Zajímavá byla okolnost, že právní předpis se týkal především občanů a při tom u nich ze setrvačnosti se ještě po několik let projevovala snaha zapisovat. Na druhé straně téměř okamžitě přestaly "knižovat" podniky (až na pár četných výjimek, jakými byly kapli, Československé státní dráhy).

Mýlenkou socializace zemědělství existence pozemkového katastru překážela zvláště evidováním "sokromokapitalistických vztahů k půdě", jak byl právní institut často označován. Prvním socialisticky zaměřeným předpisem v oblasti katastru bylo usnesení vlády ze dne 11. srpna 1954. Podle něj byla uskutečněna přehlídka kultur pozemků, vyčíslení půdy podle kultur a sektorů a "zpracování" údajů v evidenčních listech místních národních výborů (MNV). Příznahodné jsou zvláště dvě okolnosti:

- statistické údaje zjišťovaly zemědělské údaje bez na základě sdělení státních (MNV), přípomínka historických daňových přiznání (fási) se sama tabulí,
- výsledkem prověrky bylo zřejmé přirůstků zemědělské a zvláště orné půdy, což byl politicky využitelný moment.

2. Jednotná evidence půdy

K náznaku zlepšení situace, alespoň z hlediska kompaktnosti, došlo k vytvoření jednotné evidence půdy (JEP) podle usnesení vlády ze dne 25. ledna 1956. Nedostatků prvního založení podobné evidence

měly být napraveny sloučením třech hlavních úkolů JEP:

- vybudovat základní technické podklady JEP,
- založit nové operáty JEP a MNV,
- zapřítovat odborné vedení JEP a MNV.

Úkol měl být zajištěn jednak přestov metodou na podkladě řešení a měření všech pozemků ani ve 25-30% obcí, jednak zjednodušenou metodou, tj. na podkladě částečného převzetí nesporných údajů luň z předchozí evidenční akce, či z údajů pozemkového katastru v převládajícím počtu obcí. Současně byl definitivně mezi archivě zařazen operát pozemkového katastru. Po technické stránce činnosti zapřítovala úkresní měřická střediska (OMS), od 1.7.1960 přijmenovaná na střediska zeměřic (SG).

Operát JEP tvořily tři části: měřická část, písemná část a dále úhrnné výkazy a stránka listin.

Měřický operát obsahoval tři soubory map:

- pozemkové mapy, jako základní mapy JEP uložené na OMS (SG)
- pracovní mapy, tj. listky pozemkových map podlepené kartonem nůřezané na čtvrtky, jako orientační pomůcka pro práce v terénu,
- evidenční mapy, tj. listky pozemkových map pro potřeby MNV

Mapy vznikly jako technicky nepřilůř zdatě, zpravidla uzalidové kopie původních map by valého pozemkového katastru.

Písemný operát obsahoval tyto části:

- soupis parcel podle obcí a v nich podle katastrálních území, evidenční listy,
- seznam evidenčních listů,
- seznam území,
- rejstřík uživatelů-vlastníků,
- výkaz změn.

Úhrnné výkazy tvořily především výkazy úhrnných hodnot druhů pozemků (UHDP) podle obcí, okresů a krajů, do stránky listin se zařazovaly všechny došle listinné podklady, náčrtý a plány.

Filozofie JEP byla prostá: na rozdíl pozemkového katastru a veřejných knih počítovat pouze faktické užívání vztahy a sledované nemovitosti. Z toho důvodu vlastnické a jiné právní vztahy nešle podle JEP prikazovat.

Výrazným technickým nedostatkem JEP bylo programové snížení úrovně kvality elaborátů povoláním měřičích odchytek ve výsledcích oproti dřívějším normám. Souběžně s tím se snížila i technická úroveň a odpovědnost personálu, neboť vřiběcí odborná kapacita byla nahrazena přijímáním pracovníků s nízkou odbornou kvalifikací.

JEP převzala od svých evidenčních předchůdců i některé pozitivní momenty. Vlastníci a uživatelé půdy měli právní povinnost hlásit MNV změny evidovaných skutečností ve luňě do třiceti dnů od jejich ukončení či zřítění, MNV pak tyto změny i změny, které sám zjistil, příslušnému OMS (SG). U určitého typu změn kultur zemědělských i lesních pozemků pak navíc OMS (SG) prověřovali, zda změna je povolena příslušným orgánem, zpravidla okresním národním výborem. Kromě toho OMS (SG) mělo za povinnost vyšetřovat a zaměřovat v rámci úprných přehlídek i neohlášené změny z úřední povinnosti, v rozsahu své působnosti zpravidla jednou za pět let. Takového rozdělení fungovalo od roku 1956 do úvodu 1962. Pak byly vedení JEP včetně odpovědnosti za její stav plně převedeno na SG. Naděle tedy nebylo možné ani okrajově uplatňovat zásady správního řízení. Na druhé straně pak bylo okresním soudům příkazáno zasílat na SG všechna usnesení týkající se převodu a změn v nemovitě držbě.

Založením JEP pozbyly významu a platnosti všechny dřívější evidence o nemovitostech a JEP se stala jediným závazným podkladem pro jakékoli vlastnictví a statistiku, pro účely centrálního i regionálního řízení a plánování a pro ochranu půdního fondu.

V zřibředně etapě zavádění JEP byly údaje zpracovávány mechanickým způsobem pomocí děrných listků ve strojně počítacích stanicích. Toto okolnost je možno chápat jako začátek cesty automatizovaného zpracování údajů pozdějších evidenčních nástrojů. Jako téměř ve všech výsledcích lidské činnosti je i v JEP možno nalézt kromě záporných i kladné stránky.

(J. B.)

KVĚTINY PRO VÝSADBU BALKÓNŮ, TERAS A ZAHRAD

(část 5. – zimovošňá část)

GLOXINIE

Gloxinie hlíznatá je pokojová květina s vejčitými listy, dosahující průměr cca přes 30 cm. Květ je zvonkovitého tvaru s různými barvami – červený s bílým lůskem, fialový a bílý s lůskem, červený, bílý a neamrovaný.

Gloxinie vyžadují hlízy, jejichž průměr je třetím rokem až 10 cm. Proto podle velikosti hlízy volíme i velikost květináče, v kterém ji budeme pěstovat.

Gloxinie vyhovuje stanoviště na světlém místě teplého pokoje, chráněného před slunečnými paprsky. Vyžadují mýrnou, stejnoměrnou teplotu a dostatek čerstvého vzduchu bez průvanu. Vzduch je třeba mírně vlhčit. Během růstu musíme rostlinu bojně zalévat, nej-

lépe do mlčky, 1-2x týdně přibližovat a postarat se o co nejlepší podmínky.

Na podzim ořísknu omezcíme, listy začnou žloutnout zelenou hruvu. Pozor, aby listy zbytečně neodchávaly živiny a hlízy, ty je potřeba včas odstranit od hlízy ostrým nožem. Hlíza musí zůstat stále tvrdá, ta která je měkká, gumovitá nemusí v přitím roce vyrašit.

Po očistění nadzemních částí ji i s květináčem uložíme v chladné místnosti s teplotou asi 10°C. Počátkem února hlízy vyjmeme z květináče, očistíme od starých kořenů a vsadíme do květináče, který je o málo větší než květináč původní. Hlíza je 1/4 svého objemu v zemi. Květináč přeneseme do uplňba pokoje na světlé místo. Pokud vyraší víc jak tři výhonky, ponecháme jen tři nejlepší. (P. V.)

PĚSTOVÁNÍ RANÝCH BRAMBOR

(část 3. – pokrač. z min. čísla)

KRÁJET ČI NEKRÁJET BRAMBOROVOU SADBŮ?

Již na počátku tohoto století se v mnohých evropských státech při odo-
statku sadby brambory krájely. Důsledkem však byl pokles výnosu a zhoršení kvality brambor. Zahradkáři, kterým záleželo na vý-
še a kvalitě výnosu, by sadbu krájet nemě-
li. Uvádíme výhody a nevýhody této me-
to-
dy.

Výhody:

1. Krájením se sleduje úroveň sadby.
2. Na těžké ploše lze rozřezat choroby, které nelze jinak určit, např. bakteriální křivčkovitost, růžové virové houbové, du-
vité hlíz apod.

Nevýhody:

1. Krájením sadby se klíček ochuzuje o velké množství zásobních látek (škro-
bu), zejména při krájení menších hlíz
nebo když se vykrájí očka (dělení až
na 5 dílů)
2. Na těžkých plochách se zdravé hlízy
mohou snadno nakazit choroboplodný-
mi zárodky stykem s napadenými hlízami.
Nákaza může být přenesena i nožem.
Dezinfekci lze sice zabránit přenosu bakt-
teriálních a houbových chorob, ale
v žádném případě chorob virových, a to
je třeba považovat za největší nedosta-
tek krájení sadby. Štávou z napadené
hlízy se choroba přenesla na další 2-3
hlízy. Krájené hlízy jsou i daleko více
napadány půdními škůdci, např. drávo-
ci.

3. Vývin krájených brambor bývá nerov-
noměrný a výnosy jsou nižší.
4. Skladování krájených hlíz je spojeno
s větším nebezpečím jejich zapaření
nebo namrznutí.
5. Čerstvě nakrájené hlízy často hnojí,
a proto se musí ponechat 3-6 dnů na
vzduchu zavazovat, aby těžná plocha
skorkovatěla. Přítit zavazé hlízy (7-14
dnů po nakrájení) slabě a nerovnoměrně
klíží.

Pro krájení hlíz hovoří málo výhod
a v intenzivním hospodářství se tento způ-
sob využívá pouze ve výjimečných přípa-
dech. Pokud se přesto rozhodnete hlízy
krájet, použijeme odrůdy a sadbu s velkými
hlízami. U některých hlíz klíčiv-
nější očka, která jsou k těžné ploše nejbliž-
ší. Pokud se hlíza rozřízne podobně ve směru
spojnice korunkového oka a pupku, vznik-
nou dvě poloviny s přibližně stejným po-
čtem oček a stejnou energií klíčivosti. Při
těžné hlízě např. lze použít pouze korunko-
vé části a pupkové části se spotřebují jako
krmivo. Nikdy nekrajíme naklíčené hlízy –
vždy před naklíčováním.

VÝSADBA BRAMBOR

Brambory sázíme tehdy, kdy je půda
prohřátá do hloubky 100-120 mm na 8°C.
Na pozemku pomocí měry vymežíme směr
a šířku řádků. Ryčem nebo širokou motyč-
kou vykážeme v předstihu vzdálenosti jam-
ky. Pokud budeme brambory pěstovat na
vojném záhonu (bez fólie) je doporučena
vzdálenost hlíz v řádku 0, 25 m. Pokud
k zakrytí řádků použijeme perforovanou

fólii, šířku řádku a vzdálenost rostlin
v řádku přizpůsobíme technice pěstování.
Při výsadbě brambor platí stará zása-
da: "mělce sázej, vysoka přitruj!" Všechny
hlízy se mají vysazovat vrcholovým oč-
kem nahoru. Zvláště opatrně vysazujeme
předklíčené nebo předklíčené a zakořeněné
hlízy. Po uložení do jámy je jemně přitru-
nome 50-70 mm vrstvou půdy. Zemina ne-
přelátujeme a předečtení nikdy neoplá-
váme. Vysázené zakořeněné hlízy je nutné
vydatně zavlažet. (J. V.)

PROSINEC

*Za celý rok dala země hláem
bojné darů a teď umí,
Na střešky mých polátek se s klidem,
vlhky a teplého kymna.*

*Vě stavení život neustává,
vlechno se tu chytá na hody,
Voni pohledů kymna zbarvá,
je to vůně míru, pohody.*

*Zima, občichzej si naše praky,
krabatte se teoty od zmratzky,
bud si jítte na sluníčky záhy,
ale stále je čas na lísky.*

PRÁCE VINAŘE

LISTOPAD, PROSINEC

VINICE

Opadem listů končí vegetační rok. Po sklizni hroznů začínáme s linojením a naotráváním révyových keřů na zimu. Hlavně mladé vinice takto chráníme před vysycháním a zimními mrazey.

Je vhodná doba na úpravu terénu a rigolování pozemků pro nové vinice. V říjnové školce provedeme vysádkování – sazenice vyrábíme ručně nebo speciálním pluhem. Po jejich vyčištění je ukládáme do vlhkého praku ve studených a vlhkých místnostech. V prosinci v době vegetačního klidu můžeme začít s fezem.

PRÁCE VE VINNÉM SKLEPĚ

Probíhá dokvádování a čišťení vína. Po zafíření víno stačíme. Srobené víno můžeme dále ošetřit čístením a filtrací.

Úpravování obsahu kyselín u vybraných vín lze provádět bakteriologicky čistou kulturou bakterii.

Sklepní prostory po sběru očistíme a důkladně větráme. (J. V.)

LETOŠNÍ VÍNO MŮŽE BÝT ROČNÍKEM STOLETÍ

Letošní ročník vín má podle vinařů reálnou šanci stát se nejlepším v tomto tisíciletí a kvalitou předčit zatím nejsilnější rok 1997. Přestože víno z roku 1999 budou moči lidé porovnat až na jařních výstavách, už nyní odborníci vědí, že kvalita vína bude letos díky klimatickým podmínkám nadprůměrná.

V klíčovém období na konci června a začátku července spadlo až dvojnásobně více srážek, než je průměr, k tomu se přidalo slunečné a teplé počasí v září. Pamětníci dokonce tvrdí, že 30 let nepamatují tak teplý podzim, jako byl letos, který umožnil důkladné dozrání a sběr hroznů.

Téměř ideální klimatické podmínky, které částečně narušilo větší sucha v srpnu a září, tak přispěly k vysoké cukernatosti hroznů, která je přísnou známkou kvality, měly také pozitivní vliv na aroma a harvu hroznů.

Průměrná cukernatost hroznů je letos více než 19 stupňů, přičemž celorepublikový výnos se pohybuje mezi 7 - 7,5 t/ha, loni činil 5,2 t/ha.

Kvalita letošního vína se projeví nejvíce u odrůd, jako je Rulandské šedé, Ryzlink rýnský, Tramín červený či Chardonnay. Letošní víno bude dobré užit jako ročníkové dárek archivu, jeho kvality dalšími roky porostou. Je vhodné si říci až čtyři roky počkat.

ANA RATAJSKÁ

PROSINEC A PRANOSTIKY

1. Prosinec, když je mu zima, hájí se v bílý koších.
2. Vane-li v prosinci vítr vyboční, špatnou nozďej mají nemocní.
3. Když prosinec bystří, po Vánocích jistří.
4. Prosinec nalije a leden zavěje
5. Přijí-li ještě v prosinci břiza, nemívá zima mnoho síly.

6. Je-li prosinec deštivý, mírný a proměnlivý, není se knasé zimy báti.
7. Prosinec proměnlivý a vlažný, nedělá nám zima těžké hlavy.
8. Mrazy, které v prosinci brzy ochabnou, znamenají zimu mírnou.
9. Hlémění v prosinci zvěštuje silné větry.
10. Když v prosinci brzo ještě hučí, rok přití stále větry hučí.
11. Jaký prosinec, takové jaro.
12. Studorý prosinec, brzké jaro.
13. Jaký prosinec – takový červen.
14. Je-li v prosinci mléčná dráha jasná a zřetelně vidět, bude rok budoucí úrodný, je-li však jen částečně vidět, nebude mnoho obilí a vína.
15. Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.
16. Po studeném prosinci bývá úrodný rok.
17. Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.
18. Mrazivý prosinec, mnoho sněhu, žlutý roček bude v běhu.
19. Prosinec se sněhem na pěšině, žitka je na každé výšině.
20. V prosinci-li zima, sněh-li hojně lita, hojnost vlády bývá lita.
21. Mnoho sněhu v prosinci – mnoho ovoce a trávy.
22. Pořádný prosinec, dobře je znamení pro sazy, lučiny i všeobno ovni.
23. Jsou-li v zimě po cestách ledy, podaří se vyborné zelí.
24. prosince – Adama a Evy – Štědrý den:

1. Když Kateřina po ledě chodívá, Eva potom blátem uplývá.
2. Na Adama Evu, čekajte oblevu.
3. Je-li na Štědrý den východ slunce jasný, urodí se jarní obilí.
4. Svítí-li na Štědrý den od deváté hodiny jasné slunce, bude krásné počasí na tož obilné, seno i otavové.
5. Jasná noc o Štědrém dnu, bude brách tvrdý.
6. Tvrdá a jasná na Štědrý den – úroda tvrdého zrna a brachu.
7. Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy jenou ke dnu.
8. Je-li na Štědrý den nebe hvězdnaté, bude rok úrodný.
9. Na Štědrý večer hvězdičky, pomenu hojně slepičky.
10. Jestliže večer před Narozněním Páně jasno jest, bez větru a deště a ráno slunce jasné vychází, bude úrodný rok na víno.
11. Na Štědrý den před večerí se dávs ze okna miska s vodou. Zmrzne-li do rána a roztrhne-li se miska, ztratí se toho roku voda ve studni.
12. Dvanáct nocí a dní od Štědrého dne až do Tří králů zvěštuje pry: povětrnost příštích dvanácti měsíců.

Prosinec je dvanáctý měsíc roku. Ve starofinském kalendáři to byl měsíc desletí – december; toto označení pak v různých obměnách proniklo do většiny evropských jazyků. Český název posledního měsíce roku souvisí pravděpodobně se slovem "ainy", "prosinec" tj. prosyltat - prosincové dny jsou "bedivé", bledé a často mlhavé, neboť slunce svítí v době kolem zimního slunovratu z celého roku nejslaběji.

JAK A KDE MAJÍ NAŠE DĚTI VYUŽÍVAT SVŮJ VOLNÝ ČAS ?

To jsou otázky, které si klade řada rodičů dětí školou povinných. Organizování volného času je jeden z nejdůležitějších bodů ve výchově dětí. Vždyť není-li žák, so a volnou chvílí, hledá jiné možnosti a způsobů zábavy, které nemusí být vždy ty nejlepší. Každoročně pomáhá rodičům tento problém řešit i naše škola. Letos nabízí širokou možnost výběru z kroužků, které vedou jak samotní učitelé, tak i rodiče mající vztah k dětem a oboru, který mladé generaci nabízejí.

Na ZŠ v Blatnici pod vedením zkušených učitelů navštěvují žáci od pondělí do soboty tyto kroužky:

Sport:

- **odhýjená** - vede p. uč. Jana Tumačková, celoroční účast na okresních i mezikolních soutěžích
- **vyhýjená** - vede p. uč. Věra Macková st., účast na okreskových soutěžích s postupem do krajského kola
- **košíková** - vede p. uč. Gabriela Chrást, účast na okreskových soutěžích
- **aerobic** - vede p. uč. Jitka Hrušková, usiluje o posílení tělesné kondice a radost

Z pohybu

- **tančistika** - vede p. uč. Petr Antoš, např. lyžování, plavání, kanoeřtka, bruslení, jízda na kole, využití volného času o letních prázdninách, organizace vodních aktivit u moře

Cizí jazyky:

- **angličtina** - vyučuje p. uč. Marie Fojtíková
- **španělština** - vyučuje p. uč. Bržena Hanáková a p. uč. Alena Hanačíková

Paří učitelky se snaží probudit v dětech zájem o jazyk a chuť do učení, výuka probíhá formou her a soutěží.

Hudební kroužky:

- **komorní orchestr**, Pod vedením p. uč. Hany Urbánkové si všichni zájemci mohou zahrát a nepotřebují k tomu žádné nástroje. "Hrajeme si pro radost."
- **pěvecký kroužek** p. uč. Věry Švábové - pěvecká vystoupení ve škole i na veřejnosti se žáci 1. - 9. tříd
- **taneční kroužek** vede p. uč. Věra Švábová a Hledvíka Bachanová - vystoupení žáků na plesu SRPS
- **dechové nástroje** vyučuje pravidelně každou středu p. uč. Okénka - do budoucna plánuje sestavení dechového orchestru

Další zájmová činnost:

- **zdravotní kroužek** - Paní vychovatelka Bohumila Vyskočilová učí žáky poskytovat první pomoc, pravidelná účast na okreskových soutěžích a postupem do okresních kol
- **informatika** - Pan uč. Jan Miček a pan Ondra Maralík seznamují žáky se základy práce na PC, v budoucnu i s obsluhou internetu.

Výtvarný kroužek

- Vede p. uč. Pavla Drochšellová - výuka různých technik (malba na hedvábní, malba na porcelán, zdobení kraslic, malba na sklo) - místní prodejní výstavy, účast na soutěžích okresních, celostátních i mezinárodních - Hraji na vlastních nohou

Literární činnost

- Paní uč. Pavla Drochšellová sestavuje s redakčním týmem žáci žila dětského časopisu "Školníček".
- Učitelé českého jazyka - Pavla Drochšellová, Věra Macková, Hana Urbánková - zapojují žáky do literárních soutěží a olympiád.

K organizování volného času dětí přistupují aktivně i rodiče. Externě vedou následující kroužky:

- **Judo** - p. Naňák
- **Odhýjená** - p. Josef Vavřík
- **Kapana** - p. Ladislav Vyskočil, p. Vavřík Vladislav
- **Modelářství** - Ing. Jiří Cih, p. Marek Chubiča

Škola neustává požaduje i v kulturní oblasti. Akce, které organizuje, jsou zaměřeny především na estetické vnímání žáků. V měsíci říjnu zhlédli žáci umělecký přednes I. Horákové. Pro I. stupeň si připravila představení "O pejskovi a kočičce", pro II. stupeň "Lakomou Barket".

Žáci II. stupně navštívili divadelní představení "Hildegarda" v Uh. Hradišti.

Začátkem listopadu se po stopách minulosti vypravili na půldenní výlet s paní Annou Křivákovou žáci I. stupně. I přes nepřízeň počasí s velkým zájmem naslechli pověsti o naší obci.

26.11.1999 zhlédla celá škola vystoupení dětského folklorního souboru Štěpnička z Veselí nad Moravou.

Filmová pohádka "Z pekla štěstí" je připravena pro děti na 17.12.1999 v kině ve Veselí nad Moravou. Ta patří již k programu vztahujícímu se k oslavám zakončení roku 1999 a uvítání nového tisíciletí, tedy roku 2000. Celé oslavy vyvrcholí vánoční besídkou, která proběhne 22. prosince v dopoledních hodinách.

Vážení občane, v závěru kalendářního roku Vám chci všechny pozdravit, poděkovat za spolupráci a přání v uplynulém roce a přeji i jménem všech pracovníků školy příjemné prožití vánočních svátků, hodně úspěchů, štěstí, lásky a zdraví v roce 2000.

Jiří Čerešňák, ředitel školy

Vystoupení Štěpničky pro žáky ZŠ (K. Kabaňová při tanci)

Nová počítačová učebna

Z MYSLIVOSTI . . .

Myslivecké sdružení "Roháč" Blatnice obhospodaruje honitbu o výměře 2 026 ha. Tato honitba má pronajmutu od hospodářského sdružení "Roháč" Blatnice za roční úplatu 30 390 Kč. Myslivecké sdružení má 32 členů.

Honitba má stanoveny normované stavy zvěře.

Zvěř srně: srnec 40 ks, srna 40 ks, srnčata 20 ks, celkem: 100 ks
Zvěř drobná: zajíc 600 ks, bažant 100 ks, celkem: 700 ks

Členové mysl. sdružení jsou povinni chránit a přikrmovat zvěř v době útlumu. Za tímto účelem se budují a opravují krmná zařízení, remízky, zajíždějí se krmivo na zimu a to ječmínka, pšenka, jadrná krmiva, sůl. Krmí se celou zimu. Důležitým úkolem je provádět sčítání zvěře 3x ročně, únor, březen, datum stanoví OÚ Hodonín. Na úseku myslivosti je třeba odpracovat na člena 15 hod. Někteří členové to o hodně překročí.

1998 — *Low zvěře: srnec 10 ks, srna 10 ks, srnčata 10 ks, celkem 30 ks*

Stavy drobné zvěře neustále klesají, tak se odlov zajíců provádí převážně ve vlnkách.

1998 *Low zajíců: zajíc 227 ks, bažant 18 ks*

Na rok 1999 bylo naplánováno k odstřelu:

srnec 10 ks, srna 8 ks, srnčata 12 ks, zajíc 250 ks, bažant 25 ks

Myslivecké sdružení vlastní 6 loveckých psů. Má naplánováno 3 hony na zajíce a 1 hon na bažanty. K honům patří také polední loč, kde jsou prováděny převážně ústavní hony, nebo pasování na myslivce, kde ve družné zábavě zahráje k tanci a poslechu muzika, která se protáhne dlouho do noci.

A na konec: jak jsme Vás informovali pro člena mysliveckého sdružení je v první řadě hodně práce a za odměnu lov.

Myslivostí zdar!

KULTURNÍ AKCE NAŠEHO MS ROHÁČ

MS – Roháč Blatnice pod Sv. Ant. uspořádalo v letošním roce několik vydařených kulturních akcí, jak pro pobavení svých členů, tak příznivců myslivosti i občanů obce.

V půli května uspořádalo MS na střelnici v Tazově tradiční střelbu – na asfaltové holuby o panovní pohár MS Roháč. I letošní ročník se těšil velké úctami příznivců myslivosti a hostů, než svých fadrových členů. Samotná soutěž byla rozdělena do tří kategorií:

- členové do 60 let
- členové nad 60 let (veteráni)
- příznivci myslivosti a hosté

Již od první rundy bylo jasné, že soutěž bude náročná samotnými dobrými výsledky a ve finále se to potvrdilo.

V kategorii příznivců zvítězil Valášek Pavel, v kategorii veteránů (tzn. nad 60 let) zvítězil náš stálek lepek se hospodář pan V. Staněk. Rozhodování o vítězi ve třetí kategorii muselo proběhnout rozostřením mezi pány Bogarem Z., Staňkem L. a Těthalern P. Vítězství měli stejny počet zásahů. Největší pohoda a klid provizovala Bogara Z., který zvítězil. Na druhém místě se umístil Těthal P. a na třetím Staněk L.

Členi bych poděkovat všem účastníkům, těm, co se podíleli na přípravě akce a zároveň pozvat všechny příznivce sportovní střelby na příští ročník.

Dále jsme uspořádali Tradiční myslivecké noci v areálu na Sv. Antonínku, kde zábava a chůf zvláštních speciálů potěšila mládež i starší účastníky.

První arpnový víkend pořádalo MS zájezd k pramenům řeky Moravy, spojený s výstupem na Kralický Středník. Zájezdu se zúčastnilo 35 členů a příznivců péřích túr. Po úspěšném přiježdu a ubytování se v krásné turistické ubytovně "Vilémína", patřící do lokality Horní Morava, byl proveden preventivní trénink před ranním výstupem po nivních horských ubytovnách a ověřených v již zmíněné lokalitě. Ranní příprava, promazání lytek a vnitřnosti Blatnickým lékařem přišla vhod každému, kdo netešil, co ho čeká.

V průběhu samotného výstupu k prameni nás slovoře vpravilo občerstvení na jednom z loveckých srubů, které nám připravil místní revírník, blatnický rodák pan Vysoký V. se svoji rodinou. Poslední vlnitě i z vnějška jsme se vydali na poslední úsek k vrcholu. Zdařný výstup komentují foto účastníků u pramene Moravy, osvětňující se posledními ubytky R. R. a slivovice vychlazené v Moravě.

Zpáteční sestup a návrat na Vilémína byl úspěchem každého ze zúčastněných. Při nedělní zpáteč-

Sřelby 1999. Nahole Vaclav Staněk, dole Antonín Lagu. Muř: Vřatimír Křápek a Josef Kocumplík.

ni cestě jsme navštívili nedaleké poutní místo v Králíkách. Po prohlídce kostela pokračovala naše cesta do loveckého stádku v Loučicích. Příchodem nádhernými trofejemi jsme se odebrali k domovu.

V závěru roku probíhají hony, které zakončují celoroční práci myslivců. Ukončení honů bude 11.12.1999 polední leť a pasování mladých myslivců.

Timto bychom rádi pozvat všechny příznivce myslivosti a dobré zábavy na Silvestrovskou veselici, která proběhne v restauraci Roháč 31.12.1999 v 19.00 hodin.

Pozvánku se vstupenkou možno zakoupit u p. Těhala P., Blatnice č. p. 376.

Za MS Roháč Těhal P.

Odpočívák v pramenech Moravy: Alena Těhalová, Antonín Těhal, Josef Hanáček

OHLÉDNUTÍ ZA VÝSTAVOU POŠTOVNÍCH HOLUBŮ

Ve dnech 27. a 28. listopadu se v sále kulturního domu uskutečnila již podruhé oblíbená výstava poštovních holubů. Výstavy se zúčastnili chovatelé z Blatnice, Liberského Ostrohu, Ostrožské Nové Vsi, Kunovic, Hluku, Korytné a Bylnice.

Podmínkou pro vystavení holuba je odletět minimálně 3 000 km za dva roky v soutěžích, přičemž se započítá i pouze dolet v prvních 20% z celkového počtu nasazených závodníků.

Dále bylo předáno ocenění za rok 1999 – jedná se o první místa v závodech a soutěžích. Z 27 možných pohárů jich blatské chovatelé získali 11. Na závěr výstavy byla vybrána volečka holubů, kteří budou vystaveni na okresní výstavě.

A jak skončila letošní sezóna pro místní chovatele?

Celkovým okresním vítězem se stal František Bachan – Lúčky 864, třetím v celkovém pořadí byl Milan Hanák – Dědina 362 a na osmé příčce skončil Antonín Němeček – Zabrání 668. V závodech holubů se vítězem stal Stanislav Mláček – Zabrání 717.

Z celkového počtu 230 chovatelů na okresní Blatské Hradiště je tedy umístění našich chovatelů velkým úspěchem. (A. N.)

SPORT

HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ MLADŠÍCH A STARŠÍCH ŽÁKŮ – PODZIM 1999

Dražba žáků se připravovala na podzimní sezónu pod vedením hlavního trenéra Vladislava Vavřilky, kterému pomáhal Ladislav Vysoký a Stanislav Křupa. Trénovalo se na hřišti 2x týdně v úterý a čtvrtek a pokud to šlo 1x týdně se hrálo přípravné utkání. Účast na tréninku byla celkem dobrá a nejvíce chodilo mladších žáků, kteří většinou patří ještě do přípravy. Hodnocení začneme u ml. žáků, které jsme po delší odmlce znovu přilákali do soutěže. Vzhledem k tomu, že někteří a to byla většina teprve začínala, výsledky nejsou úplně. Většinou proti nim nastoupil soupeř starší, vyspělejší, což se projevilo na hře. Ale časem už byla utkání vyrovnatá a naši hráči svou bojovností a chutí do hry se soupeřům vyrovnávají. Několik utkání jsme prohráli těsně o jednu branku. Pro přípravné utkání jsme zajišťovali mužstva s vyšší třídou. V kádru ml. žáků máme 28 hráčů a hrájeme okresní přebor.

Výsledky: mužstvo sebralo 8 přípravných utkání z toho 2 výhry, 6 proher – score 8:31, branky Staněk R. 3, Prajza L. 2, Michálek J. 1. Mistrovská utkání 10 z toho 2 výhry, 2 remízy a 6 proher – score 12:27, bodů 8 a 10 místo v tabulce. Branky – Staněk R. 8, Michálek J. 1, Prajza L. 1, Burek L. 1, Štefánek J. 1.

Nejlépe sestava: Prajza M. / Radoch – Štefánek – Prachar – Michálek / Těhal J. – Staněk – Knápek M. / Nováček – Prajza L. – Bachan. Náhradníci: Blahynka, Janota, Knepr, Pečenček, Těhal J., Ondroušek, Burek, Hensých, Křápek aj. Nejlepší hráč Staněk Radim a brankář Prajza Martin.

Starší žáci hrají okresní přebor a v kádru máme 12 hráčů, což je na počet málo, proto musíme vypomáhat i ml. žáci. Na podzim sebrali 10 přípravných utkání, z toho 3 výhry – 2 remízy – 5 proher, score 31:38, branky: Čičha J. 13, Schmeister P. 8, Šmahaj R. 3, Vavřík P. 3, Laga S. 3, Staněk R. 1.

Mistrovských utkání bylo sebráno také 10, z toho 7 výher, 1 remíza a 2 prohry – score 48:9 – 3. místo v tabulce. Branky: Schmeister P. 12, Čičha J. 10, Laga S. 10, Šmahaj R. 6, Schmeister M. 3, Staněk R. 2, Knepr P. 2, Vavřík P., Adámek L., Vaculík J. po 1.

Starší žáci nám v poslední době hrají dobrý fotbal a bude důležité, abychom toho využili i do příštích let, jak v dorostu, tak i později v prvním mužstvu.

Nejllepší sestava: Prajza M. / Adámek - Vavřík - Vaculík - Michálek / Schmeisler M. - Schmeisler P. - Šmahaj / Staněk - Laga - Cicha. Náhradníci: Sečkář, Knepe, Bogar, Bareš, Krápek aj. Nejlepší hráči: Schmeisler Petr a Cicha Jan.

Na závěr nebo hodnocení bych chtěl poděkovat všem sponzorům a dárcům, kteří jakkoliv přispěli na činnost a zlepšení podmínek našich hráčů. Věřím, že i v příštím roce nám zůstanete věrni a tím pomůžete k rozvoji mládežnické kopané v naší obci.

V Blatné pod Sv. Anu 26.11.1999, Ladislav Pyšek

HODNOCENÍ I. MUŽSTVA – PODZIM 1999 – KOPANÁ

Přípravu na podzimní část sezony zabývalo 21 fotbalistů, ale postupně se kádr zužoval, poněvadž někteří hráči trpěli z osobních důvodů, a nebo pracovních přestáli trénovat.

Bylo odehráno 7 přípravných zápasů – všechny vítězně (skóre 34:7). Nejlepší střelec D. Vaněk – 14 branek. V soutěži bylo odehráno 13 zápasů, z toho 7 vítězství, 2 remízy, 4 porážky. Uplatnění po podzimu na třetím místě je po úspěšných letech lichotivé, ale mohlo být lepší, kdyby klíčová hráči mužstva byli disciplinovaní a nenechávali se vyřadit a chodili na zápasy tak jak bylo domluveno. Doma mužstvo neztratilo ani bod, ale venku byla několikrát naše hra žalostná, takže je na čem pracovat. Doufám, že veškeré spory a rozdíly budou přes zimu urovnány a naše mužstvo nastoupí do jarních bojů v co nejsilnější sestavě. (J. V.)

Pořadí střelců v mistrovských utkáních:

1. Vyskočil Radek – 7 branek
  2. Vaněk David – 5 branek, Malýš Antonio – 5 branek
  3. Vaněk Kamil – 4 branky
  4. Koňárek Tomáš – 3 branky
  5. Kittel Libor – 1 branka
- Milek Rařm
Brhel Antonín
Němeček Jan
Šimek Otakar

Průměr vstřelených branek na zápas – 2,23

Tabulka mužů po podzimní části soutěže:

III. třída muži

1. Vlkov	7	6	0	26:10	27
2. Sudoměřice	7	4	2	28:15	25
3. Blatnice	7	2	4	29:25	23
4. Žďarovice	7	1	5	36:23	22
5. Suchov	6	4	3	29:24	22
6. Svatoňovice	6	3	4	29:17	21
7. Mlýnské B.	6	2	5	28:26	20
8. Tvar, Lhota	6	2	5	24:26	20
9. Mladějovice	5	4	4	23:17	19
10. Vráčov B.	5	2	6	29:33	17
11. Hl. Vrbka	4	3	6	13:20	15
12. Vřesovice	2	3	8	20:32	9
13. S. Podhvorov	2	2	9	11:28	8
14. Starý Hoř.	0	4	9	9:48	4

PRO CHVÍLE ODPOČINKU

ZAMYŠLENÍ NAD PŘERODEM VĚKŮ

Stojíme těsně před velkým časovým převrácením roku, století a za nedlouho i tisíciletí. Jako mladý člověk jsem měl takové tiché přání dožít se konce dvacátého století, to znamená dožít se 80 let věku věku. Byl jsem zvědavý, jaké je to překročit takový historický mezník a mít možnost na tomto rozhraní věků rozhlédnout se dozadu za minulým stoletím a hledět vstříc století novému, neznámému. Do osmdesáti let mně ještě půl roku schází, ale dvacáté století co osvedčit skončí. A naučím se otáčet, s jakými pocity proběhne naše loučení s minulým a naše vítání nového.

Pocity jsou jiné různé – podle počtu let prožitých v minulosti a naděje počtu let prožítých v budoucnosti.

Co nám minulé století ve «Seobecnosti dalo? Byly to 2 nejstrašnější světové války, s velkými obětmi a utrpením lidstva,

a v našem národně období okupace a rozdílnější období nevolnosti komunistů. Došlo k individuálním přeměnám majetkovým, rodinným, zdravotním, sociálním i nečekaným změnám rodinných příslušníků.

Z každé analýzy problému je třeba hledat nějaké východisko, odolat nějaký závěr. V těch tisícových mžkových situacích lidí v naší obci si musí každý podle svých sil, schopností a možností vytvořit nějaký program, s vírou a nadějí v jeho naplnění.

Co by ale mělo být novým pilířem každého takového programu kromě těch všech běžných programů hospodářských, rodinných. Myslím, že by to mělo být na prvním místě vzájemné porozumění lidakosti v rodinách, mezi sousedy, mezi lidmi staršími a mladšími. Mít vždy snahu každému pomoci, ne ublížit.

Není snadno podat jednotný návrh, jak toto naplňovat, ale myslím, že nejchůdnější cestou k tomu je plnění Desatera Božích přikázání, kde v jednoduchých větech jsou položeny zákony platné víc než 2 tisíciletí. Škoda, že naši zákonodárci tyto uhelné kamery práva neznačí nebo jich zanedbávají. Odpadlo by to strašlivé množství vražd, kradlivosti a utrpení opuštěných dětí.

S tímto odkazem a přáním dobrého zdraví, klidu a životní pohody, a tichým přáním pochopení duchovních hodnot Desatera, jichž se dovednému lidstvu nikdy nedostává, vcházejím s Vámi všemi do nového roku, staletí a dá-li Bůh i nedávného tisíciletí. Nikdo si nemůže dělat naději, že se svým životem podobně, tak historické události ještě jednou dožije.

Blatnice pod Sv. Anu 1.12.1999

Bohumil Petránek

Podle astronomického kalendáře zima začíná těsně před vánočními svátky, 21. prosince, v den zimního slunovratu. Ale ve skutečnosti k nám přichází už dříve, ale až po studených a nevlidných dnech pozdního podzimu. Někdy "chytne drápkem" už na sv. Mikuláše, jemuž rozpusťte nasype do košíku s dárky pro nejmenší i pár přehřelí sněhu, jindy zase nechá třeba až sv. Lucii běhat po bílém, aby jí chlapeci mohli po hříchích studeného sněhu natřít za košíčku. Nu a potom třeba zase poleví, aby se kolem Vánoc opět mohla vrátit, ale to už má na to plně právo. A tehdy zabíhá všechno do bílého. Uzoučké proužky dýmu z kominů chalup pokojně stoupají v mrazivém tichu vzduchu, vznešený klid a mír se rozprostře po celém kraji.

Největší radost ze zimy mají samozřejmě děti a milovníci zimních sportů a radováněk. Za to pro starší, přestárlé, nemocné a bezmocné je velkou záležitostí. Chybí jim totiž světlo, teplo, léčivá moc slunečních paprsků, přijatelný pohyb a jakýsi pocit užitečnosti. Proto zůstávají raději doma, tam, kde je jistota a bezpečí a raději ani nevycházejí ven ze svých domovů. Ba ani do toho svého kostelíčka na mši svatou nemohou z obavy před úrazem po cestě, či nemoci z přechlazení. A tak po celou zimu touděbně vyhlíží z oken svých příbytků a trpělivě čekají kdy "Na sv. Blažeje, kamíněk se konečně už ohřeje!" Do té doby jim však jedinou útěchou zůstává pletení, trochu rozhlas či televize, sousedé, přátelé i známí, ale hlavně rodina. Té hlavně přislaší ochotně splácet a vracet jim starost, úctu a lásku, kterou jsme si přece kdysi od nich jen vypůjčili! To všechno je jim i našemu Pánu mnohem a mnohem milejší

a potřebnější, než všechny poklady světa! Často však – tou poslední a jedinou útěchou v tom jejich nelehkém údělu, jim zbývá jen ta každodenní modlitba a vzpomínky. Na co? Inu to je jejich tajemství! A každý má. To své, kam se rád uchýlí pro útěchu i posilu. Tam nikdo nemůže a ani nesmí. Nejhorší je ale samota. Ta je ze všeho nejtěžší!...

Studená síňka, stařenčina osamělá hůl v temném koutku a dveří. Hlasný tikot starých pendlovek v mrtvolném tichu malé světničky. Na stole prasklé brýle, ohmataný starý kalendář a rozsvícený kancionál s růžencem. Památní, malovaný hrníček z Maria-Zeli za sklem starodávného kredence. Na stěně podmanivý barvotisk v těžkém rámu – obraz Ježíše Krista, modlitcho se ve smrtelné úzkosti na bože Otrvanské. – "Otče můj na nebesích, můžeš-li, odejmi ode mne tento kalich hořkosti!"

Přes tenkou stěnu světničky se náhle do zvonícího ticha zařít tlumený, leč zřetelný hlas jejího syna a ostrý, nepřirozeně vysoký, zlosti přeskakující hlas snachy. Polkané stařenoc jakoby ostrý nář projev hradi: "Bože, Bože, už zase...?" zavzlykala – "a teď jsem jim toho dala, všechno jsem jim dala..." A věkem zesláblé oči se jí zabíly palčivými slzami. Její sevrklé, vrásčité a žilnaté ruce se samy, od sebe sepojaly jako k modlitbě: "–Bože, jak to jenom skončí? Jak? Kdyby aspoň té zimy už nebylo," zařtkala.

Venku už utíchl veselý pokřik dětí skoťáčích na zmrzlém potoce, do světnice se začalo vkrádat šero. Osamělá hůl v slouce, v okně nezařehnutá, památní svíce P. Marie Luridské. A nad ní dvě vyděšených, zvlhlých očí, zahleděných do zamra-

žého okna. Co tam vidí, či spíše tuší? Minulost, budoucnost či jen tu svoji laičku před vidánkem, dočista zapadlou sněhem? Venku pod okny, utonulé v zavěších, ověšených rampouchy černé kostry růží. Kdopak je asi sestřihá, až přijde jejich čas? Kdo?

Až teprve když šero přešlo skuro do úplné tmy, začala stařenka třesoucí se rukou pečlivě a pomalu rozřihát svíčky na malém vánočním stroměčku. Nespěchala. Pomalu, jednu po druhé, aby na žádnou z nich nezapomněla. A tu poslední, nejdelší, tu rozřehla nad malinkatými, dřevěnými jesličkami s Jezulátkem. Blíží se půlnoc. Velebný, radostný hláhol zvonů ze všech chrámů světa rozzeňvá nebesa. Ve všech jazycích světa zní radostné – "Narodil se Kristus Pán, veselme se!"

Všechno srdce světa, ve kterých On přebývá se naplnila radostí – "Radujme se, Hallelobjah!"

Ale přejdou Vánoce, Nový rok, školní prázdniny. Přiblíží se masopust a s ním i plesová sezóna. A zima právě v tu dobu vrcholí.

Bylo nedlouho po Třech králech. Fabianská zima si tentokrát přispíjela. Narudlé slunce, tonoucí ve fialovém, mrazivém oparu nízko nad obzorem, bez hlusu sklouzlo za černou hrudbu topolů za humny, ale zřítici ždíbinek se ho ještě na poslední chvíli zachytil na zubaté čáře obrtora, než úplně sklouzlo do náruče skomírajícího dne. Perleťové stříbrná zář, která po něm ještě na západě chvíli zůstala, se však brzy začala vjíjet do padajícího šera, postupujícího ze všech stran. Čím výše, tím více byla obloha temnější. Docela nízko, téměř nad východním obzorem zajiskřil modrohltý Sirius. Až huče nejvýše a nad jižním obzorem, huče už jaro. Okna chalup otepla. Sílní mráz je zvolna a neúprosně začal pokrývat lupinkami ledových květů.

Ale tak jako vše má svůj začátek i konec, musí i zima jednou skončit, byť by byla sebedelší. Zpravidla kolem sv. Matěje nastává otepění, přichází obleva. Jedního dne k ránu udeří do Hájků teplý vítr od jihu. Páhlý ulámaných větví, závěje zeleného jehlíčí, strhaného zuřícím vichřem, zběsle lomčujícím se strany v okamžiku pokryjí v divě směsíci špinavý anih. Hádící větrný vír se pak zatočí i kolem Antonínku, vpadne do polí, vinohradů, zahrad a dvorků a pozhltá i světečka a svíčky v lucernkách na hřbitově. Čůrky vody začnou stékat z cest a vinohradů. Svodnice oříje a konečně vjmete koryta, zanesené bah-

nem od suchého léta a podzimu minulého roku. Už brzy přijde čas seženek! Kéž by tu už byl! Ale do Josefa je ještě daleko a na to upravidové jaro si ještě trochu počkáme!

A vůbec – jaké vlastně bude toto jaro – jaro nového tisíciletí? Co nám přinese? Jací budeme my, lidé třetího tisíciletí? Kam se budeme dále ubírat? Co bude za deset, sta, či dalších tisíc let? To nikdo neví. A neví to ani dávny slavný a věhlasný učenec a filosof, moudrý Nostradamus. To ví jen náš Pán a Stvořitel. My můžeme jen doufat, že se k nám opět jednou zase vrátí naše Betlémská hvězda Naděje a Spěly. A nebo ji raději půjdeme sami hledat, než nás pohltí Černá hvězda smrti!

Mnohé záleží na nás. Na nás všech bez rozdílu. Nikoho, nikoho nesvjímaje. Nikoho! Pane, přizpůsob se už, hledejme si přátelůk!

P. S.: Toto poslední vyprávění o ročních dobách je věnováno všem lidem – dobré vůle. Ale především starším, nemocným a opuštěným, kterým samota, lhostejnost a přikost lidských srdcí škodí víc, než sníh, led a mráz kterékoliv zimy.

12/99 - L. L.

DĚKUJEME, ODEJDETE (BLATNICKÉ STRÍPKY)

Náš příspěvek k akci studentů "děkujeme, odejděte." Jsme připraveni zaujmout uvolněné pozice v parlamentu ČR.

ŽIVOTNÍ CESTA

*Jsem lidé, kterým volnost stala
jen na úrovni vlastní cesty.
Učí se k smrti, aby měli to,
co má sourod, a pokud možno lepší.
I to je cesta – svého druhu,
a oni po ní vysořené křídla,
po celý život v bludném kruhu.*

*A pak jsou druzí, kterým znají v hlase
závratné tóny. Ti káňou na průměry
a křomě křehly mají záměry
taký si věřit, svobody, mláde a smíchu,
vždyt život neje rovně podle pruhu.
A pých cesta máti nezmlouvaté
někam, kde nelze chodit v kruhu.*

*Co ještě patří k rytmu těžké cesty?
Mstetelové silné a touda jít vltýřky,
jeu takovou cestou, která se lílí
od jnych možností výběru druhů,*

*a tak víra, že někdo vltchno slyší,
vypráví o pláncích, vypráví lidský
tah, aby tě chránil od cesty v kruhu.*

*Proto se nelze dívat tomu,
když někdo náhle silně bučí.
On sám tu patř v hloubi srdce tuší –
- neporučí pudům jeť ho stále nutí
vidět svět křem jaký duhu,
a lehat stále na spánu duši,
protože nemůže chodit v kruhu.*

*To věčné přibití na křídli cest
je moje touda, věčná – a trest.
Trest za to, že jáu věčnou
cestou druhů
a že se nechci nechat vést
tém, co chodí celý život v kruhu.*

Petr Horehled – 2. roč.
Gymnázium Strážnice

*Stojí tu věky,
ve větru a dešti,
rostou a jejich křoky,
učípi lidé a děti.*

*Stojí tu v křáse,
těle na nás hlédá,
znova a zase,
vydávají svůj hlas,*

*Chceš-li jej pozdravit,
počítá rychle k němu,
musíš se zastavit,
ruce podat jemu.*

*Přítup opatrně hlídá,
a z jasnov úctou k věkům,
jeho hlas pozorně slyší,
pomoz těžkým křokům.*

*Průvodcem a ochráncem,
bude na Teě cestě,
přítel a zachránce,
v temnu dále věst tě.*

*Zbav se bázně,
strachu z močnatosti,
vždyť on je život,
on skrytá moudrosti.*

*A když znaven dlouhou poutí,
křoky své on zastaví,
neotáč se, neopuť jej,
když se křoci postaví.*

*Ukážel tím svůj věrnost,
na pařez se posadil,
oplatil mu jeho štědrost,
když nový strom zasadil!*

Petr Horechář - 2. roč.
Gymnázium Strážnice

REZERVA Z

Narození:

Michal Hřešil	Blatnice 709	nar. 31. 8. 99
Tereza Fikeřová	Blatnice 312	nar. 22. 9. 99
Matyáš Horák	Blatnice 508	nar. 8. 10. 99
Radek Maňák	Blatnice 502	nar. 25. 10. 99

SNATKY

Sňatky:

Ing. Vít Pípal	Blatnice 789	
Inka Bezděková	Štramberk	11. 9. 1999
Marek Chabíča	Blatnice 22	
Jaroslava Majerová	Veselí nad Mor.	18. 9. 1999
Ing. Roman Cahák	Blatnice 58	
Lenka Zralá	Strážnice	18. 9. 1999
Petr Zajdlík	Ostrožská Lhota	
Martina Ratajská	Blatnice 93	18. 9. 1999
Radek Valátek	Blatnice 801	
Lenka Kačerková	Radějov	11. 9. 1999

ÚMRTÍ

Úmrtí:

František Budaf	Blatnice 476	21. 8. 1999
Marie Křiváková	Blatnice 180	11. 10. 1999
Eleonora Šrámková	Blatnice 414	21. 10. 1999
Josef Petrář	Blatnice 194	22. 10. 1999
Anna Kufínová	Blatnice 78	30. 11. 1999
Petr Ořhaník	Blatnice 181	22. 11. 1999

BILUBUM

Naši jubilanti:

Marie Ratajská	Blatnice 107	12. 12. 99 - 85 let
Helena Čáhová	Blatnice 686	1. 10. 99 - 80 let
Božena Vaňková	Blatnice 547	21. 10. 99 - 80 let
Jaroslav Kuřina	Blatnice 637	24. 12. 99 - 80 let
Stanislav Larnbocher	Blatnice 503	27. 11. 99 - 75 let
Kateřina Valáková	Blatnice 588	27. 11. 99 - 75 let
František Bogar	Blatnice 9	9. 12. 99 - 75 let

Zlaté svatby:

Antonín a Marie Valáková	Blatnice 561	16. 11. 1999
Josef a Marie Bogarovi	Blatnice 8	16. 11. 1999
František a Marie Bogarovi	Blatnice 9	16. 11. 1999

TRUHLÁŘSTVÍ

VÝROBKY Z LAMINA, VÝBĚR ZE ŠIROKÉHO
SORTIMENTU DŘEVIN

Vestavěné skříně, odkládací stěny
kancelářský nábytek, kuchyňské linky
dětské pokoje
telefonní stolky, psací stolky
poličky - stoličky
regály - parapety - prahy
bedýnky na lahvové víno atd.

NEDBAL LUDĚK ml.
696 71 Blatnice pod Sv. Ant. č. p. 152

tel.: 0631/331 570
0603 / 900 897

FITNESS - CENTRUM V AREÁLU ZŠ

PROVOZNÍ DOBA:

PONDĚLÍ - PÁTEK: 16.00 - 20.30

SOBOTA: 15.00 - 19.00

Posilovna, doplňková výživa

*Chcete-li udělat něco pro své zdraví, postavu, být sám se sebou
spokojený - přijďte, těšíme se na Vás!*

KOPIROVÁNÍ

AO

COLOR (laser, max. A3)

potisk textilu

razítka, vizitky

inzerce, reklama

laminování, vazby, scan.

tisková příprava, tisk

prodej:

psací stroje, vazače,
kopírky, laminátory,
řezačky, skartovače
spotř. mat., papír...

Tiskové a reklamní služby

Masarykova 128

698 01 Veselí nad Mor.

(naproti mototechny)

tel./fax: 0631/326255

mobil: 0603-536225

PO - PÁ 8.00 - 12.00

13.00 - 16.30

SIRNATÉ LÁZNĚ OSTROŽSKÁ NOVÁ VES, s. r. o.

nabízejí

rehabilitační a rekondiční péči pro samoplátce

I bez doporučení Vašeho ošetřujícího lékaře můžete absolvovat

lékařskou prohlídku s doporučením vhodných procedur, koupele v přírodní minerální
sirné vodě, klasické a podvodní masáže, parafinové obklady, rehabilitace,
elektroléčbu, magnetoterapii, plynové injekce

- velké mimosezónní slevy v měsících listopad a prosinec 1999, únor a březen 2000
- **pětidenní rekondiční cyklus**, zahrnující lékařskou prohlídku, koupele a
masáže **jen za 950,- Kč**
- zahájení nové sezóny 14. února 2000
- možnost využití období mimo hlavní sezónu pro větší skupiny zájemců (sportovci,
podniky pro své zaměstnance apod.)

Možnost ubytování a stravování

Tel.: 0632/ 598 125

ČTENÁŘSKÁ ANKETA

Milí čtenáři,

dovoľujeme si Vás požádat o spolupráci na dalším obsahovém vývoji "Blatnického zpravodaje." Chceme i v příštím roce pokračovat v prohlubování vztahů a úzké komunikaci s Vámi, našimi čtenáři. Anketa je volitelně anonymní. Veškeré anketní listky s vyplněným slosovacím kuponem budou zařazeny do slosování o drobné ceny (1. – 3. cena). Redakce Vám děkuje za spolupráci.

I) Odhadněte, kolik osob kromě Vás přečte 1 výtisk Blatnického zpravodaje.

1) nikdo další   2) 1-2 osoby   3) 3-4 osoby   4) 5 osob a více (uveďte kolik)

II. Jakou část zpravodaje obvykle přečtete?

1) přečtu tak z 25%   2) přečtu asi z 50%   3) přečtu asi z 75%   4) přečtu celý nebo téměř celý

III. Vracíte se ke starým číslům zpravodaje?

1) nikdy   2) vzácně   3) často   4) velmi často

IV. Jak Vás zajímají témata publikovaná ve zpravodaji?

1) velice mě zajímají   2) vesleku mě zajímají   3) spíše mě nezajímají   4) vůbec mě nezajímají

V) Které číslo zpravodaje hodnotíte jako nejzdařilejší? .....

VI) O jakých tématech byste se rád(a) dočetl(a) ve zpravodaji?

VII) Označte zpravodaj (1 = výborné až 5 = nedostatečné – jako ve škole)

VIII) Jaký příspěvek (článek) Vás v poslední době nejvíce zaujal?

Pozitivně .....

Negativně .....

IX) Byl(a) byste ochoten(a) aktivně přispívat do zpravodaje?

1) ANO   2) NE

Pokud ne, uveďte prosím, jaké důvody Vám v tom brání. ....

X) V jaké oblasti pracujete?

1) státní správa   2) zemědělství   3) školství   4) výzkum   5) strojírenství   6) v důchodu   7) ostatní .....

XI) Vaše vzdělání?

1) základní   2) střední odborné   3) střední jiné .....

XII) Jste

1) muž   2) žena

XIII) Kolik je Vám let?

1) do 29 let   2) 30-39 let   3) 40-49 let   4) 50-59 let   5) více než 59 let

XIV) Vaše rady, názory a náměty pro zpravodaj: .....

V případě, že chcete být zařazeni do slosování o ceny, vyplňte tento slosovací kupon:

Jméno, příjmení, titul .....

Úřec .....

Místo .....

PSC .....

Tel. .... Fax ..... e-mail .....

Vyplněnou anketu s vyplněným slosovacím kuponem vložte, prosím, do schránky, která bude umístěna v přízemí OBÚ (u pošty).

Výroba a montáž stínící techniky

ÚSTŘEDÍ: Uherský Ostroh, Na Špici 180, tel./fax: 0632/591872, 592240

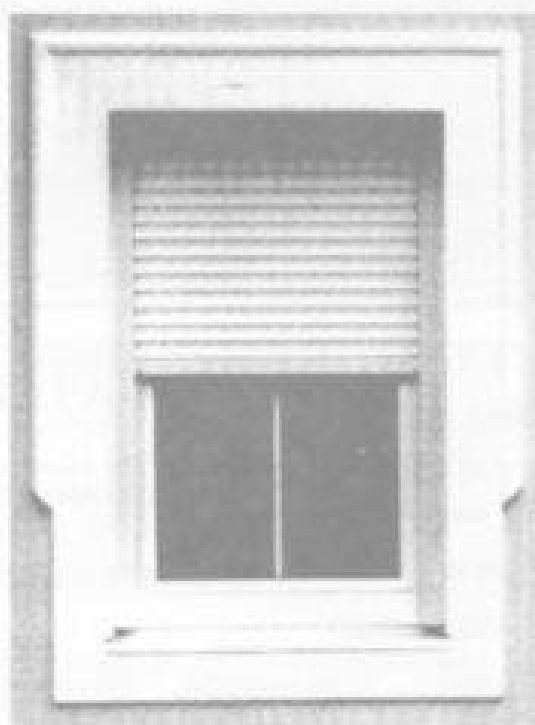
POBOČKY: Zlín, nám. Míru 9, tel./fax: 067/39370, 0601/542021

Brno, Dornych 65, tel./fax: 05/45233692, 0602/512241

Písek, Burketova 47, tel./fax: 0362/272631, 0603/583010

- garážová vrata všech typů
- venkovní rolety
- horizontální žaluzie
- vertikální žaluzie
- markýzy pevné i výsuvné
- bezpečnostní mříže - různé typy
- sítě proti hmyzu
- shrnovací lamelové dveře
- těsnění oken a dveří
- fasádní zateplovací systémy

VELUX

KVALITA BEZ KOMPROMISŮ

V případě Vašeho zájmu zašleme prospekty a cenové návrhy.